

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I PENALĂ

Dosar nr. 61261/3/2010
(2740/2016)

ÎNCHIEIERE

Ședința publică de la 9 martie 2017

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE -

JUDECĂTOR -

GREFIER -

* * * * *

MINISTERUL PUBLIC – PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE
CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE – DIICOT - reprezentat de procuror

Pe rol, se află pronunțarea cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „În sensul legii penale, funcționarul bancar, angajat al unei societăți bancare cu capital integral privat, autorizată și aflată sub supravegherea Băncii Naționale a României, este sau nu funcționar public, în accepțiunea art.175 alin.2 din Codul penal?”.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 23 februarie 2017, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când Curtea, în temeiul art.391 alin.1 Cod procedură penală, a stabilit data pronunțării pentru 02 martie 2017 și apoi a amânat pronunțarea pentru azi, 09 martie 2017.

CURTEA,

Analizând actele și lucrările dosarului,

I. Constată admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit dispozițiilor art.475 din Codul de procedură penală, motivat de faptul că:

1. Curtea de apel este investită cu judecarea cauzei în ultimă instanță, potrivit dispozițiilor art.551 pct.4 și art.552 alin.1 din Codul de procedură penală, care prevăd că hotărârea pronunțată de această instanță, fie în sensul respingerii, fie în sensul admiterii apelului cu care a fost sesizată, este definitivă.

2. În speță, a fost identificată, din oficiu, o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, și anume dacă, „în sensul legii penale, funcționarul bancar, angajat al unei societăți bancare cu capital integral privat, autorizată și aflată sub supravegherea Băncii Naționale a României, este sau nu funcționar public, în accepțiunea art.175 alin.2 din Codul penal”, întrucât inculpații, și, în calitate de angajați ai unei societăți bancare cu capital integral privat, sunt acuzați că fiind ajutați și

de inculpații,, și și acționând în cadrul unei asocieri infracționale a cărei activitate a fost sprijinită și de inculpații și, au folosit și traficat, în interesul inculpatului sau al altor beneficiari, importante sume de bani aflate în patrimoniul sau al unor clienți ai acesteia, cu consecința producerii unor prejudicii materiale în dauna persoanelor păgubite, iar în contextul reținerii ca lege penală mai favorabilă, potrivit prevederilor art.5 alin.1 Cod penal, a noului Cod penal (Legea nr.286/2009 intrată în vigoare la data de 01 februarie 2014), stabilirea calității de funcționar public sau pentru inculpații, și are influență atât asupra determinării încadrării juridice și a limitelor de pedeapsă pentru infracțiunile de delapidare/complicitate la delapidare cu consecințe deosebit de grave deduse judecării (în sensul reținerii sau nu a cauzei de atenuare a răspunderii penale prev. de art.308 Cod penal), cât și asupra stabilirii încadrării juridice și a tratamentului juridic sancționator al infracțiunii de constituire de grup infracțional organizat, care se raportează la pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea ce a format scopul grupului.

3. Chestiunea de drept enunțată este nouă, deoarece, asupra acesteia, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat nici printr-un recurs în interesul legii, nici printr-o hotărâre prealabilă, potrivit art.474 și, respectiv, art.477 din Codul de procedură penală.

4. Chestiunea de drept enunțată nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Este adevărat că pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție se află în curs de soluționare, fiind înregistrat sub nr.27/2016 și având stabilit termen de soluționare la data de 03.04.2017, un recurs în interesul legii promovat de către Avocatul Poporului, ce are ca obiect *"interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.147 raportate la cele ale art.145 din vechiul Cod penal, în sensul de a stabili dacă funcționarul bancar angajat într-o societate bancară pe acțiuni (CEC Bank SA), acțiunile aparținând în proporție de 100% Statului Român, se încadrează ori nu în categoria funcționarilor publici."*, însă soluția pe care o va da instanța supremă în judecarea acestui recurs în interesul legii nu va dezlega chestiunea de drept identificată în cauza pendinte, întrucât, acest recurs în interesul legii, pe de o parte, vizează ipoteza angajaților unei societăți bancare cu capital integral de stat și nu al unei societăți bancare cu capital integral privat, iar pe de altă parte vizează interpretarea și aplicarea dispozițiilor vechii reglementări cu caracter penal, respectiv a dispozițiilor art.147 raportat la cele art.145 din Codul penal anterior, ori chestiunea de drept care face obiectul prezentei sesizări tinde la interpretarea dispozițiilor din noua reglementare penală, respectiv a dispozițiilor art.175 alin.2 din actualul Cod penal, semnificația dată sintagmei "funcționar public" de fiecare dintre cele două reglementări succesive fiind diferită.

Drept urmare, indiferent de soluția pe care o va da Înalta Curte de Casație și Justiție recursului în interesul legii promovat de către Avocatul Poporului privind interpretarea dispozițiilor din Codul penal anterior referitoare la noțiunea de „funcționar public”, aceasta nu va dezlega chestiunea de drept care face obiectul prezentei sesizări și care vizează interpretarea dispozițiilor din noul Cod penal.

II. Expunerea succintă a cauzei

Prin **Sentința penală nr.764 din data de 11.05.2015 pronunțată de Tribunalul București – Secția I Penală, în dosarul penal nr.61261/3/2010**, s-au dispus următoarele:

În temeiul art.386 Cod de procedură penală cu aplic. art.5 Cod penal s-a dispus schimbarea încadrării juridice data faptelor prin actul de sesizare a instanței, după cum urmează:

1. Pentru inculpatul: - **din** infracțiunile de delapidare cu consecințe deosebit de grave în forma continuată prevăzută de *art.215¹ alin.1 și 2 Cod penal din 1969 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal din 1969* și asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzută de *art.323 alin.2 Cod penal din 1969*, cu aplicarea art.33 lit.a Cod penal din 1969, **în** infracțiunile de delapidare cu consecințe deosebit de grave în forma continuată prevăzută de *art.295 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal*, cu aplicarea *art.35 alin.1 Cod penal* și, respectiv, constituire de grup infracțional organizat prevăzută de *art.367 alin.2 Cod penal*, ambele cu aplicarea art.38 alin.1 Cod penal.

2. Pentru inculpata: - **din** infracțiunile de complicitate la delapidare cu consecințe deosebit de grave prevăzută de *art.26 raportat la art.215¹ alin.1 și 2 Cod penal din 1969* și asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzută de *art.323 alin.2 Cod penal din 1969*, cu aplicarea art.33 lit.a Cod penal din 1969, **în** infracțiunile de complicitate la delapidare cu consecințe deosebit de grave prevăzută de *art.48 Cod penal raportat la art.295 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal* și, respectiv, constituire de grup infracțional organizat prevăzută de *art.367 alin.2 Cod penal*, ambele cu aplicarea art.38 alin.1 Cod penal.

3. Pentru inculpatul: - **din** infracțiunile de complicitate la delapidare cu consecințe deosebit de grave prevăzută de *art.26 raportat la art.215¹ alin.1 și 2 Cod penal din 1969* și asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzută de *art.323 alin.2 Cod penal din 1969*, cu aplicarea art.33 lit.a Cod penal din 1969, **în** infracțiunile de complicitate la delapidare cu consecințe deosebit de grave prevăzută de *art.48 Cod penal raportat la art.295 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal* și, respectiv, constituire de grup infracțional organizat prevăzută de *art.367 alin.2 Cod penal*, ambele cu aplicarea art.38 alin.1 Cod penal.

4. Pentru inculpatul: - **din** infracțiunile de complicitate la delapidare cu consecințe deosebit de grave prevăzută de *art.26 raportat la art.215¹ alin.1 și 2 Cod penal din 1969* și asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzută de *art.323 alin.2 Cod penal din 1969*, cu aplicarea art.33 lit.a Cod penal din 1969, **în** infracțiunile de complicitate la delapidare cu consecințe deosebit de grave prevăzută de *art.48 Cod penal raportat la art.295 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal* și, respectiv, constituire de grup infracțional organizat prevăzută de *art.367 alin.2 Cod penal*, ambele cu aplicarea art.38 alin.1 Cod penal.

5. Pentru inculpatul:- **din** infracțiunile de complicitate la delapidare cu consecințe deosebit de grave prevăzută de *art.26 raportat la art.215¹ alin.1 și 2 Cod penal din 1969* și asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzută de *art.323 alin.2 Cod penal din 1969*, cu aplicarea art.33 lit.a Cod penal din 1969, **în** infracțiunile de complicitate la delapidare cu consecințe deosebit de grave prevăzută de *art.48 Cod penal raportat la art.295 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal* și, respectiv, constituire de grup infracțional organizat prevăzută de *art.367 alin.2 Cod penal*, ambele cu aplicarea art.38 alin.1 Cod penal.

6. Pentru inculpatul: - **din** infracțiunile de complicitate la delapidare cu consecințe deosebit de grave prevăzută de *art.26 raportat la art.215¹ alin.1 și 2 Cod penal din 1969*, asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzută de *art.323 alin.2 Cod penal din 1969* și fals material în înscrisuri oficiale prevăzută de *art.288 Cod penal din 1969*, toate cu aplicarea art.33 lit.a Cod penal din 1969, **în** infracțiunile de complicitate la delapidare cu consecințe deosebit de grave prevăzută de *art.48 Cod penal raportat la art.295 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal*, constituire de grup infracțional organizat prevăzută de *art.367 alin.2 Cod penal* și fals material în înscrisuri oficiale prevăzută de *art.320 alin.1 Cod penal*, toate cu aplicarea art.38 alin.1 Cod penal.

7. Pentru inculpata: - din infracțiunile de delapidare cu consecințe deosebit de grave prevăzută de art.215¹ alin.1 și 2 Cod penal din 1969 și asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzută de art.323 alin.2 Cod penal din 1969, cu aplicarea art.33 lit.a Cod penal din 1969, in infracțiunile de delapidare cu consecințe deosebit de grave prevăzută de art.295 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal și, respectiv, constituire de grup infracțional organizat prevăzută de art.367 alin.2 Cod penal, ambele cu aplicarea art.38 alin.1 Cod penal.

8. Pentru inculpata: - din infracțiunile de delapidare cu consecințe deosebit de grave prevăzută de art.215¹ alin.1 și 2 Cod penal din 1969 și asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzută de art.323 alin.2 Cod penal din 1969, cu aplicarea art.33 lit.a Cod penal din 1969, in infracțiunile de delapidare cu consecințe deosebit de grave prevăzută de art.295 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal și, respectiv, constituire de grup infracțional organizat prevăzută de art.367 alin.2 Cod penal, ambele cu aplicarea art.38 alin.1 Cod penal.

9. Pentru inculpatul: - din infracțiunile de abuz în serviciu contra intereselor publice în forma calificată prevăzută de art.248 Cod penal din 1969 raportat la art.248¹ Cod penal din 1969 și asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzută de art.323 alin.2 Cod penal din 1969 cu aplicarea art.33 lit.a Cod penal din 1969, in infracțiunile de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave prevăzută de art.297 alin.1 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal și, respectiv, constituire de grup infracțional organizat prevăzută de art.367 alin.2 Cod penal, ambele cu aplicarea art.38 alin.1 Cod penal.

10. Pentru inculpatul: - din infracțiunile de inselaciune prevăzută de art.215 alin.1 și 3 Cod penal din 1969 și asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzută de art.323 alin.2 Cod penal din 1969 cu aplicarea art.33 lit.a Cod penal din 1969, in infracțiunile de inselaciune prevăzută de art.244 alin.1 Cod penal și, respectiv, constituire de grup infracțional organizat prevăzută de art.367 alin.2 Cod penal, ambele cu aplicarea art.38 alin.1 Cod penal

1. În temeiul art.295 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal, cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal, a fost condamnat **inculpatul** (.....), la pedeapsa de **6 ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de delapidare cu consecințe deosebit de grave în forma continuată.

În temeiul art.66 alin.1 lit.a, b, c și k Cod penal s-a interzis inculpatului ca pedeapsa complementară dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat, dreptul de a fi administrator de drept/de fapt, de a fi asociat sau de a ocupa orice funcție de conducere în cadrul unei societăți comerciale și dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public pe o durată de **3 ani** după executarea pedepsei principale.

Au fost interzise inculpatului ca pedeapsa accesorie drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b, c și k Cod penal arătate mai sus, pe durată executării pedepsei.

În temeiul art.367 alin.2 Cod penal a fost condamnat același inculpat la pedeapsa de **3 ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat.

În temeiul art.66 alin.1 lit.a, b, c și k Cod penal s-a interzis inculpatului ca pedeapsa complementară dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat, dreptul de a fi administrator de drept/de fapt, de a fi asociat sau de a ocupa orice funcție de conducere în cadrul unei societăți comerciale și dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public pe o durată de **3 ani** după executarea pedepsei principale.

Au fost interzise inculpatului ca pedeapsa accesorie drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b, c și k Cod penal arătate mai sus, pe durată executării pedepsei.

În temeiul art.38 alin.1 Cod penal, art.39 alin.1 lit.b Cod penal a fost aplicată inculpatului pedeapsa cea mai grea de 6 ani închisoare, la care s-a adăugat un spor de o treime din cuantumul celeilalte pedepse stabilite – respectiv 1 an închisoare – inculpatul urmând să execute în total 7 ani închisoare.

În temeiul art.66 alin.1 lit.a, b, c și k Cod penal s-a interzis inculpatului ca *pedeapsa complementară* dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat, dreptul de a fi administrator de drept/de fapt, de a fi asociat sau de a ocupa orice funcție de conducere în cadrul unei societăți comerciale și dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public pe o durată de 3 ani după executarea pedepsei principale.

Au fost interzise inculpatului ca *pedeapsa accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b, c și k Cod penal arătate mai sus, pe durata executării pedepsei.

În temeiul art.72 Cod penal s-a dedus din pedeapsa aplicată durata reținerii și a arestării preventive de la 27.12.2001 la 01.07.2003.

2. În temeiul art.48 Cod penal raportat la art.295 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal a fost condamnată **inculpata** (.....), la pedeapsa de 4 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la delapidare cu consecințe deosebit de grave.

În temeiul art.66 alin.1 lit.a, b, c și k Cod penal s-a interzis inculpatei ca *pedeapsa complementară* dreptul de a fi aleasă în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat, dreptul de a fi administrator de drept/de fapt, de a fi asociat sau de a ocupa orice funcție de conducere în cadrul unei societăți comerciale și dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale.

Au fost interzise inculpatei ca *pedeapsa accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b, c și k Cod penal arătate mai sus, pe durata executării pedepsei.

În temeiul art.367 alin.2 Cod penal a fost condamnată aceeași **inculpată** la pedeapsa de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat.

În temeiul art.66 alin.1 lit.a, b, c și k Cod penal s-a interzis inculpatei ca *pedeapsa complementară* dreptul de a fi aleasă în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat, dreptul de a fi administrator de drept/de fapt, de a fi asociat sau de a ocupa orice funcție de conducere în cadrul unei societăți comerciale și dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale.

Au fost interzise inculpatei ca *pedeapsa accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b, c și k Cod penal arătate mai sus, pe durata executării pedepsei.

În temeiul art.38 alin.1 Cod penal, art.39 alin.1 lit.b Cod penal s-a aplicat inculpateipedeapsa cea mai grea de 4 ani închisoare, la care s-a adăugat un spor de o treime din cuantumul celeilalte pedepse stabilite – respectiv 1 an închisoare – inculpata urmând să execute în total 5 ani închisoare.

În temeiul art.66 alin.1 lit.a, b, c și k Cod penal s-a interzis inculpatei ca *pedeapsa complementară* dreptul de a fi aleasă în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat, dreptul de a fi administrator de drept/de fapt, de a fi asociat sau de a ocupa orice funcție de conducere în cadrul unei societăți comerciale și dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale.

Au fost interzise inculpatei ca *pedeapsa accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b, c și k Cod penal arătate mai sus, pe durata executării pedepsei.

In temeiul art.72 Cod penal s-a dedus din pedeapsa aplicata durata retinerii si a arestarii preventive de la 22.12.2001 la 04.03.2002.

3. In temeiul art.48 Cod penal raportat la art.295 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal a fost condamnat **inculpatul** (.....), la pedeapsa de **4 ani închisoare** pentru savarsirea infracțiunii de complicitate la delapidare cu consecințe deosebit de grave.

In temeiul art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal s-a interzis inculpatului ca *pedeapsa complementara* dreptul de a fi ales in autoritatile publice sau in orice alte functii publice, dreptul de a ocupa o functie care implica exercitiul autoritatii de stat, dreptul de a fi administrator de drept/de fapt, de a fi asociat sau de a ocupa orice funcție de conducere in cadrul unei societati comerciale si dreptul de a ocupa o funcție de conducere in cadrul unei persoane juridice de drept public pe o durata de **2 ani** după executarea pedepsei principale.

Au fost interzise inculpatului ca *pedeapsa accesorie* drepturile prevazute de art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal arătate mai sus, pe durata executarii pedepsei.

In temeiul art.367 alin.2 Cod penal a fost condamnat același inculpat la pedeapsa de **3 ani închisoare** pentru savarsirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat.

In temeiul art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal s-a interzis inculpatului ca *pedeapsa complementara* dreptul de a fi ales in autoritatile publice sau in orice alte functii publice, dreptul de a ocupa o functie care implica exercitiul autoritatii de stat, dreptul de a fi administrator de drept/de fapt, de a fi asociat sau de a ocupa orice funcție de conducere in cadrul unei societati comerciale si dreptul de a ocupa o funcție de conducere in cadrul unei persoane juridice de drept public pe o durata de **2 ani** după executarea pedepsei principale.

Au fost interzise inculpatului ca *pedeapsa accesorie* drepturile prevazute de art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal arătate mai sus, pe durata executarii pedepsei.

In temeiul art.38 alin.1 Cod penal, art.39 alin.1 lit.b Cod penal s-a aplicat inculpatului pedeapsa cea mai grea de **4 ani închisoare**, la care s-a adăugat un spor de o treime din cuantumul celeilalte pedepse stabilite – respectiv **1 an închisoare** – inculpatul urmând sa execute in total **5 ani închisoare**.

In temeiul art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal s-a interzis inculpatului ca *pedeapsa complementara* dreptul de a fi ales in autoritatile publice sau in orice alte functii publice, dreptul de a ocupa o functie care implica exercitiul autoritatii de stat, dreptul de a fi administrator de drept/de fapt, de a fi asociat sau de a ocupa orice funcție de conducere in cadrul unei societati comerciale si dreptul de a ocupa o funcție de conducere in cadrul unei persoane juridice de drept public pe o durata de **2 ani** după executarea pedepsei principale.

Ai fost interzise inculpatului ca *pedeapsa accesorie* drepturile prevazute de art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal arătate mai sus, pe durata executarii pedepsei.

In temeiul art.72 Cod penal s-a dedus din pedeapsa aplicata durata retinerii si a arestarii preventive de la 10.01.2002 la 01.07.2003.

4. In temeiul art.48 Cod penal raportat la art.295 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal a fost condamnat **inculpatul** (.....), la pedeapsa de **4 ani închisoare** pentru savarsirea infracțiunii de complicitate la delapidare cu consecințe deosebit de grave.

In temeiul art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal s-a interzis inculpatului ca *pedeapsa complementara* dreptul de a fi ales in autoritatile publice sau in orice alte functii publice, dreptul de a ocupa o functie care implica exercitiul autoritatii de stat, dreptul de a fi administrator de drept/de fapt, de a fi asociat sau de a ocupa orice funcție de conducere in cadrul unei societati comerciale si dreptul de a ocupa o funcție de conducere in cadrul unei persoane juridice de drept public pe o durata de **2 ani** după executarea pedepsei principale.

Au fost interzise inculpatului ca *pedeapsa accesorie* drepturile prevazute de art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal arătate mai sus, pe durata executarii pedepsei.

In temeiul art.367 alin.2 Cod penal a fost condamnat același inculpat la pedeapsa de **3 ani închisoare** pentru savarsirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat.

In temeiul art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal s-a interzis inculpatului ca *pedeapsa complementara* dreptul de a fi ales in autoritatile publice sau in orice alte functii publice, dreptul de a ocupa o functie care implica exercitiul autoritatii de stat, dreptul de a fi administrator de drept/de fapt, de a fi asociat sau de a ocupa orice funcție de conducere in cadrul unei societati comerciale si dreptul de a ocupa o funcție de conducere in cadrul unei persoane juridice de drept public pe o durata de **2 ani** după executarea pedepsei principale.

Au fost interzise inculpatului ca *pedeapsa accesorie* drepturile prevazute de art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal arătate mai sus, pe durata executarii pedepsei.

In temeiul art.38 alin.1 Cod penal, art.39 alin.1 lit.b Cod penal s-a aplicat inculpatului pedeapsa cea mai grea de **4 ani închisoare**, la care s-a adăugat un spor de o treime din quantumul celeilalte pedepse stabilite – respectiv **1 an închisoare** – inculpatul urmând sa execute in total **5 ani închisoare**.

In temeiul art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal s-a interzis inculpatului ca *pedeapsa complementara* dreptul de a fi ales in autoritatile publice sau in orice alte functii publice, dreptul de a ocupa o functie care implica exercitiul autoritatii de stat, dreptul de a fi administrator de drept/de fapt, de a fi asociat sau de a ocupa orice funcție de conducere in cadrul unei societati comerciale si dreptul de a ocupa o funcție de conducere in cadrul unei persoane juridice de drept public pe o durata de **2 ani** după executarea pedepsei principale.

Au fost interzise inculpatului ca *pedeapsa accesorie* drepturile prevazute de art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal arătate mai sus, pe durata executarii pedepsei.

In temeiul art.72 Cod penal s-a dedus din pedeapsa aplicata durata retinerii si a arestarii preventive de la 12.01.2002 la 04.03.2002.

5. In temeiul art.48 Cod penal raportat la art.295 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal a fost condamnat **inculpatul** (.....), la pedeapsa de **4 ani închisoare** pentru savarsirea infracțiunii de complicitate la delapidare cu consecințe deosebit de grave.

In temeiul art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal s-a interzis inculpatului ca *pedeapsa complementara* dreptul de a fi ales in autoritatile publice sau in orice alte functii publice, dreptul de a ocupa o functie care implica exercitiul autoritatii de stat, dreptul de a fi administrator de drept/de fapt, de a fi asociat sau de a ocupa orice funcție de conducere in cadrul unei societati comerciale si dreptul de a ocupa o funcție de conducere in cadrul unei persoane juridice de drept public pe o durata de **2 ani** după executarea pedepsei principale.

Au fost interzise inculpatului ca *pedeapsa accesorie* drepturile prevazute de art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal arătate mai sus, pe durata executarii pedepsei.

In temeiul art.367 alin.2 Cod penal a fost condamnat același inculpat la pedeapsa de **3 ani închisoare** pentru savarsirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat.

In temeiul art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal s-a interzis inculpatului ca *pedeapsa complementara* dreptul de a fi ales in autoritatile publice sau in orice alte functii publice, dreptul de a ocupa o functie care implica exercitiul autoritatii de stat, dreptul de a fi administrator de drept/de fapt, de a fi asociat sau de a ocupa orice funcție de conducere in cadrul unei societati comerciale si dreptul de a ocupa o funcție de conducere in cadrul unei persoane juridice de drept public pe o durata de **2 ani** după executarea pedepsei principale.

Au fost interzise inculpatului ca *pedeapsa accesorie* drepturile prevazute de art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal arătate mai sus, pe durata executarii pedepsei.

In temeiul art.38 alin.1 Cod penal, art.39 alin.1 lit.b Cod penal a fost aplicată inculpatului pedeapsa cea mai grea de **4 ani închisoare**, la care s-a adăugat un spor de o treime

din cuantumul celeilalte pedepse stabilite – respectiv 1 an închisoare – inculpatul urmând sa execute in total 5 ani închisoare.

In temeiul art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal s-a interzis inculpatului ca *pedeapsa complementara* dreptul de a fi ales in autoritatile publice sau in orice alte functii publice, dreptul de a ocupa o functie care implica exercitiul autoritatii de stat, dreptul de a fi administrator de drept/de fapt, de a fi asociat sau de a ocupa orice functie de conducere in cadrul unei societati comerciale si dreptul de a ocupa o functie de conducere in cadrul unei persoane juridice de drept public pe o durata de 2 ani după executarea pedepsei principale.

Au fost interzise inculpatului ca *pedeapsa accesorie* drepturile prevazute de art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal arătate mai sus, pe durata executarii pedepsei.

In temeiul art.72 Cod penal s-a dedus din pedeapsa aplicata durata retinerii si a arestarii preventive de la 12.01.2002 la 05.03.2003.

6. In temeiul art.396 alin.6 Cod de procedură penală rap. la art.16 alin.1 lit.f Cod de procedură penală, s-a dispus incetarea procesului penal pornit împotriva **inculpatului** sub aspectul savarsirii *infracțiunii de fals material in înscrisuri oficiale prevăzuta de art.320 alin.1 Cod penal*, ca urmare a intervenirii prescriptiei raspunderii penale.

In temeiul art.48 Cod penal raportat la art.295 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal a fost condamnat **inculpatul** (.....), la pedeapsa de 4 ani închisoare pentru savarsirea infracțiunii de complicitate la delapidare cu consecințe deosebit de grave.

In temeiul art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal s-a interzis inculpatului ca *pedeapsa complementara* dreptul de a fi ales in autoritatile publice sau in orice alte functii publice, dreptul de a ocupa o functie care implica exercitiul autoritatii de stat, dreptul de a fi administrator de drept/de fapt, de a fi asociat sau de a ocupa orice functie de conducere in cadrul unei societati comerciale si dreptul de a ocupa o functie de conducere in cadrul unei persoane juridice de drept public pe o durata de 2 ani după executarea pedepsei principale.

Au fost interzise inculpatului ca *pedeapsa accesorie* drepturile prevazute de art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal arătate mai sus, pe durata executarii pedepsei.

In temeiul art.367 alin.2 Cod penal a fost condamnat același inculpat la pedeapsa de 3 ani închisoare pentru savarsirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat.

In temeiul art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal s-a interzis inculpatului ca *pedeapsa complementara* dreptul de a fi ales in autoritatile publice sau in orice alte functii publice, dreptul de a ocupa o functie care implica exercitiul autoritatii de stat, dreptul de a fi administrator de drept/de fapt, de a fi asociat sau de a ocupa orice functie de conducere in cadrul unei societati comerciale si dreptul de a ocupa o functie de conducere in cadrul unei persoane juridice de drept public pe o durata de 2 ani după executarea pedepsei principale.

Au fost interzise inculpatului ca *pedeapsa accesorie* drepturile prevazute de art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal arătate mai sus, pe durata executarii pedepsei.

In temeiul art.38 alin.1 Cod penal, art.39 alin.1 lit.b Cod penal s-a aplicat inculpatului pedeapsa cea mai grea de 4 ani închisoare, la care s-a adăugat un spor de o treime din totalul celeilalte pedepse stabilite – respectiv 1 an închisoare – inculpatul urmând sa execute in total 5 ani închisoare.

In temeiul art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal s-a interzis inculpatului ca *pedeapsa complementara* dreptul de a fi ales in autoritatile publice sau in orice alte functii publice, dreptul de a ocupa o functie care implica exercitiul autoritatii de stat, dreptul de a fi administrator de drept/de fapt, de a fi asociat sau de a ocupa orice functie de conducere in cadrul unei societati comerciale si dreptul de a ocupa o functie de conducere in cadrul unei persoane juridice de drept public pe o durata de 2 ani după executarea pedepsei principale.

Au fost interzice inculpatului ca *pedeapsa accesorie* drepturile prevazute de art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal arătate mai sus, pe durata executarii pedepsei.

In temeiul art.72 Cod penal s-a dedus din pedeapsa aplicata durata retinerii si a arestarii preventive de la 22.01.2002 la 01.07.2003.

7. In temeiul art.295 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal a fost condamnată **inculpata** (.....), la pedeapsa de **3 ani închisoare** pentru savarsirea infracțiunii de delapidare cu consecințe deosebit de grave.

In temeiul art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal s-a interzis inculpatei ca *pedeapsa complementara* dreptul de a fi aleasa in autoritatile publice sau in orice alte functii publice, dreptul de a ocupa o functie care implica exercitiul autoritatii de stat, dreptul de a fi administrator de drept/de fapt, de a fi asociat sau de a ocupa orice funcție de conducere in cadrul unei societati comerciale si dreptul de a ocupa o funcție de conducere in cadrul unei persoane juridice de drept public pe o durata de 2 ani după executarea pedepsei principale.

Au fost interzise inculpatei ca *pedeapsa accesorie* drepturile prevazute de art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal arătate mai sus, pe durata executarii pedepsei.

In temeiul art.367 alin.2 Cod penal a fost condamnată aceeași inculpata la pedeapsa de **3 ani închisoare** pentru savarsirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat.

In temeiul art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal s-a interzis inculpatei ca *pedeapsa complementara* dreptul de a fi aleasa in autoritatile publice sau in orice alte functii publice, dreptul de a ocupa o functie care implica exercitiul autoritatii de stat, dreptul de a fi administrator de drept/de fapt, de a fi asociat sau de a ocupa orice funcție de conducere in cadrul unei societati comerciale si dreptul de a ocupa o funcție de conducere in cadrul unei persoane juridice de drept public pe o durata de 2 ani după executarea pedepsei principale.

Au fost interzise inculpatei ca *pedeapsa accesorie* drepturile prevazute de art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal arătate mai sus, pe durata executarii pedepsei.

In temeiul art.38 alin.1 Cod penal, art.39 alin.1 lit.b Cod penal a fost aplicată inculpatei pedeapsa cea mai grea de **3 ani închisoare**, la care s-a adăugat un spor de o treime din cuantumul celeilalte pedepse stabilite – respectiv **1 an închisoare** – inculpata urmând sa execute in total **4 ani închisoare**.

In temeiul art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal s-a interzis inculpatei ca *pedeapsa complementara* dreptul de a fi aleasa in autoritatile publice sau in orice alte functii publice, dreptul de a ocupa o functie care implica exercitiul autoritatii de stat, dreptul de a fi administrator de drept/de fapt, de a fi asociat sau de a ocupa orice funcție de conducere in cadrul unei societati comerciale si dreptul de a ocupa o funcție de conducere in cadrul unei persoane juridice de drept public pe o durata de 2 ani după executarea pedepsei principale.

Au fost interzise inculpatei ca *pedeapsa accesorie* drepturile prevazute de art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal arătate mai sus, pe durata executarii pedepsei.

8. In temeiul art.295 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal a fost condamnată **inculpata** (.....), la pedeapsa de **3 ani închisoare** pentru savarsirea infracțiunii de delapidare cu consecințe deosebit de grave.

In temeiul art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal s-a interzis inculpatei ca *pedeapsa complementara* dreptul de a fi aleasa in autoritatile publice sau in orice alte functii publice, dreptul de a ocupa o functie care implica exercitiul autoritatii de stat, dreptul de a fi administrator de drept/de fapt, de a fi asociat sau de a ocupa orice funcție de conducere in cadrul unei societati comerciale si dreptul de a ocupa o funcție de conducere in cadrul unei persoane juridice de drept public pe o durata de 2 ani după executarea pedepsei principale.

Au fost interzise inculpatei ca *pedeapsa accesorie* drepturile prevazute de art.66 alin.1 lit.a, b, c si k Cod penal arătate mai sus, pe durata executarii pedepsei.

În temeiul art.367 alin.2 Cod penal a fost condamnată aceeași inculpată la pedeapsa de **3 ani închisoare** pentru savarsirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat.

În temeiul art.66 alin.1 lit.a, b, c și k Cod penal s-a interzis inculpatei ca *pedeapsa complementară* dreptul de a fi aleasă în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat, dreptul de a fi administrator de drept/de fapt, de a fi asociat sau de a ocupa orice funcție de conducere în cadrul unei societăți comerciale și dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public pe o durată de **2 ani** după executarea pedepsei principale.

Au fost interzise inculpatei ca *pedeapsa accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b, c și k Cod penal arătate mai sus, pe durata executării pedepsei.

În temeiul art.38 alin.1 Cod penal, art.39 alin.1 lit.b Cod penal a fost aplicată inculpatei pedeapsa cea mai grea de **3 ani închisoare**, la care s-a adăugat un spor de o treime din cuantumul celeilalte pedepse stabilite – respectiv **1 an închisoare** – inculpată urmând să execute în total **4 ani închisoare**.

În temeiul art.66 alin.1 lit.a, b, c și k Cod penal s-a interzis inculpatei ca *pedeapsa complementară* dreptul de a fi aleasă în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat, dreptul de a fi administrator de drept/de fapt, de a fi asociat sau de a ocupa orice funcție de conducere în cadrul unei societăți comerciale și dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public pe o durată de **2 ani** după executarea pedepsei principale.

Au fost interzise inculpatei ca *pedeapsa accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b, c și k Cod penal arătate mai sus, pe durata executării pedepsei.

9. În temeiul art.297 alin.1 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal a fost condamnat **inculpatul** (.....), la pedeapsa de **3 ani închisoare** pentru savarsirea infracțiunii de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave.

În temeiul art.66 alin.1 lit.a, b, c și k Cod penal s-a interzis inculpatului ca *pedeapsa complementară* dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat, dreptul de a fi administrator de drept/de fapt, de a fi asociat sau de a ocupa orice funcție de conducere în cadrul unei societăți comerciale și dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public pe o durată de **2 ani** după executarea pedepsei principale.

Au fost interzise inculpatului ca *pedeapsa accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b, c și k Cod penal arătate mai sus, pe durata executării pedepsei.

În temeiul art.367 alin.2 Cod penal a fost condamnat același inculpat la pedeapsa de **3 ani închisoare** pentru savarsirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat.

În temeiul art.66 alin.1 lit.a, b, c și k Cod penal s-a interzis inculpatului ca *pedeapsa complementară* dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat, dreptul de a fi administrator de drept/de fapt, de a fi asociat sau de a ocupa orice funcție de conducere în cadrul unei societăți comerciale și dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public pe o durată de **2 ani** după executarea pedepsei principale.

Au fost interzise inculpatului ca *pedeapsa accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b, c și k Cod penal arătate mai sus, pe durata executării pedepsei.

În temeiul art.38 alin.1 Cod penal, art.39 alin.1 lit.b Cod penal a fost aplicată inculpatului pedeapsa cea mai grea de **3 ani închisoare**, la care s-a adăugat un spor de o treime din cuantumul celeilalte pedepse stabilite – respectiv **1 an închisoare** – inculpatul urmând să execute în total **4 ani închisoare**.

În temeiul art.66 alin.1 lit.a, b, c și k Cod penal s-a interzis inculpatului ca *pedeapsa complementară* dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat, dreptul de a fi administrator de drept/de fapt, de a fi asociat sau de a ocupa orice funcție de conducere în cadrul unei societăți comerciale și dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale.

Au fost interzise inculpatului ca *pedeapsa accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b, c și k Cod penal arătate mai sus, pe durata executării pedepsei.

10. În temeiul art.396 alin.6 Cod de procedură penală rap. la art.16 alin.1 lit.f Cod de procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal pornit împotriva **inculpatului** (.....), sub aspectul savarsirii *infracțiunii de inselaciune prevăzută de art.244 alin.1 Cod penal*, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

În temeiul art.367 alin.2 Cod penal a fost condamnat **inculpatul** (.....), la pedeapsa de **3 ani închisoare** pentru savarsirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat.

În temeiul art.66 alin.1 lit.a, b, c și k Cod penal s-a interzis inculpatului ca *pedeapsa complementară* dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat, dreptul de a fi administrator de drept/de fapt, de a fi asociat sau de a ocupa orice funcție de conducere în cadrul unei societăți comerciale și dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale.

Au fost interzise inculpatului ca *pedeapsa accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b, c și k Cod penal arătate mai sus, pe durata executării pedepsei.

În temeiul art.25 alin.5 Cod de procedură penală au fost lăsate nesolutionate acțiunile civile promovate în cauză în ce-l privește pe inculpatul

Au fost admise acțiunile civile promovate de părțile civile, prin lichidator și

Au fost admise acțiunile civile astfel cum au fost precizate, formulate de părțile civile (fosta) prin lichidator judiciar, și (fosta).

Au fost admise în parte acțiunile civile promovate de părțile civile prin lichidator, și prin lichidatori și

În temeiul art.397 alin.1 Cod de procedură penală, art.19 Cod de procedură penală au fost obligați **în solidar** inculpații,,,,,,și să plătească părților civile următoarele sume, la care se adaugă majorările și penalitățile aferente calculate potrivit legislației fiscale în vigoare de la data producerii prejudiciului și până la data executării integrale a plății:

- părții civile suma de 4.429.403.310 ROL (442.940,33 RON);
- părții civile prin lichidator suma de 76.116.373.417 ROL (7.611.637,34 lei RON);
- părții civile suma de 3.343.878 ROL (334,38 RON);
- părții civile (fosta) prin lichidator suma de 40.364.674.746,72 ROL (4.036.467,5 RON);
- părții civile (fosta). suma de 165.000.000.000 ROL (16.500.000 lei RON);
- părții civile suma de 1.876.130.000 ROL (187.613 RON);
- părții civile suma de 253.282.870.000 ROL (25.328.287 lei RON);
- părții civile prin lichidator suma de 263.581.160.534 ROL (26.358.116 RON);

- părți civile suma de 31.430.000.000 ROL (3.143.000 lei RON);
- părți civile prin lichidatori și suma de 32.269.362.897 ROL (3.226.936,3 RON).

A fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea civilă promovată de partea civilă

In temeiul art.112 alin.1 lit.e Cod penal s-a dispus confiscarea sumelor dobândite prin săvârșirea infracțiunilor și care nu servesc la despăgubirea părților civile (societate radiată), (societate radiată), (societate radiată) și, respectiv care nu servesc la despăgubirea integrală a părților civile (fosta) și – **în total 6.690.347,58 RON** –, după cum urmează:

- de la inculpatul suma de 2.007.104,2 lei RON;.....,, și suma de 669.034,7 lei RON;

- de la fiecare dintre inculpații,, și suma de 334.517,37 lei RON.

Au fost menținute măsurile asigurătorii instituite în faza de urmărire penală prin ordonanțele din 11.01.2002 și 14.01.2002, după cum urmează:

- sechestrul asigurător instituit asupra bunurilor mobile și imobile aparținând inculpatului, până la concurența sumei de 10 milioane USD, bunuri enumerate în procesele-verbale din 19.01.2002 și 22.02.2002 (vol.26 D.u.p., filele 16-22, 40-41);

- sechestrul asigurător instituit asupra bunurilor mobile și imobile aparținând inculpatei, până la concurența sumei de 10 milioane USD, bunuri enumerate în procesul-verbal din 23.01.2002 (vol.26 D.u.p., filele 23-27);

- sechestrul asigurător instituit asupra bunurilor mobile și imobile aparținând inculpatului, până la concurența sumei de 200 miliarde lei, bunuri enumerate în procesul-verbal din 16.01.2002 (vol.26 D.u.p., filele 67-69);

- sechestrul asigurător instituit asupra bunurilor mobile și imobile aparținând inculpatului, până la concurența sumei de 200 miliarde lei, bunuri enumerate în procesele-verbale din 15.01.2002 și 16.01.2002 (vol.26 D.u.p., filele 49-65);

- sechestrul asigurător instituit asupra bunurilor mobile și imobile aparținând inculpatului, până la concurența sumei de 4 milioane USD (vol.26 D.u.p., fila 45).

S-a dispus instituirea sechestrului asigurător asupra acelorasi bunuri menționate mai sus, peste valoarea indicată în ordonanțele procurorului din 11.01.2002 și 14.01.2002 (vol.26 D.u.p.) și până la concurența sumei ce reprezintă cuantumul total al prejudiciului cauzat părților civile astfel cum a fost stabilit prin prezenta, precum și în vederea confiscării speciale și a plății cheltuielilor judiciare.

S-a dispus instituirea sechestrului asigurător asupra tuturor bunurilor mobile și imobile aparținând inculpaților,, (în ce-l privește pe acesta din urmă inclusiv pistolul marca, model PP cal.9 mm P.A.K., seria M nr.088064, precum și cartușe cu gaz marca cal. 9 mm P.A. CS – 3 bucăți, ridicate de la acesta cu ocazia percheziției domiciliare efectuată la 12.01.2002),,, și – cu precizarea că, în ce-i privește pe inculpații,, și, măsura vizează alte bunuri decât cele cu privire la care s-a instituit sechestrul pe parcursul urmăririi penale –, până la concurența sumei ce reprezintă cuantumul total al prejudiciului cauzat părților civile astfel cum a fost stabilit prin prezenta, a confiscării speciale și a plății cheltuielilor judiciare.

S-a dispus instituirea sechestrului asigurător asupra tuturor bunurilor mobile și imobile aparținând inculpatului în vederea confiscării speciale și a plății cheltuielilor judiciare.

În temeiul art.274 alin.2 Cod de procedură penală a fost obligat fiecare inculpat la plata sumei de câte 110.000 lei RON, cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat (în total

1.100.000 lei RON în care se includ și cheltuielile efectuate la urmărirea penală în suma de 900.000 lei RON).

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut că cei 10 inculpați trimiși în judecată prin rechizitoriul nr.34/D/P/2010 din 15.12.2010 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.I.I.C.O.T – Structura Centrală, se fac vinovați de săvârșirea următoarelor fapte:

1. Inculpatul

- în calitate de președinte al (*functionar public* în sensul art.175 alin.2 Cod penal), în cursul anului 2001, a folosit și traficat sume importante de bani aflate în patrimoniul, în interesul său ori pentru altul, operațiuni concretizate în producerea de prejudicii materiale, totodată, a desființat depozitele colaterale ale constituite în valută la-, în valoare de 4 milioane USD fără acordul titularului și a folosit aceste depozite în alte scopuri decât cele pentru care au fost constituite, fapte care intrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de delapidare în forma continuată prevăzută de art.295 alin.1 Cod penal cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal, art.309 Cod penal (fapta care a avut consecințe deosebit de grave);

- în calitate de președinte al Băncii, în cursul anului 2001, a inițiat/constituit un grup infracțional organizat în vederea savarsirii de diferite acte materiale care au intrat în componenta infracțiunii continuate de delapidare, împreună cu ceilalți inculpați din prezenta cauză, faptă ce intruneste elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.367 alin.2 Cod penal.

2. Inculpata

- în calitate de *director* al Sucursalei Municipiului București a Băncii, în cursul anului 2001, l-a ajutat pe inculpatul să folosească și să traficeze sume importante de bani aflate în patrimoniul Băncii, în interesul său ori pentru altul, operațiuni concretizate în producerea de prejudicii materiale de peste 200.000 lei, fapte ce intrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la delapidare prevăzută de art.48 Cod penal rap. la art.295 alin.1 Cod penal cu aplicarea art.309 Cod penal (fapta care a avut consecințe deosebit de grave);

- în calitate de *director* al Sucursalei Municipiului București a Băncii a inițiat/constituit un grup infracțional organizat în vederea savarsirii de diferite acte materiale care au intrat în componenta infracțiunii continuate de delapidare, împreună cu inculpatul și, faptă ce intruneste elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.367 alin.2 Cod penal cu aplicarea art.5 Cod penal.

3. Inculpatul

- în calitate de șef serviciu plasamente la, a efectuat în mod sistematic plasamente în Banca, plasamente constând în sume importante de bani în condițiile în care se înregistra o supraexpunere pe această bancă datorată depozitelor colaterale constituite, ajutându-l astfel pe inculpatul să folosească și să realizeze traficul sumelor de bani în alte scopuri, cu consecința prejudicierii și a altor persoane fizice și juridice, clienți ai băncii, și totodată l-a ajutat pe același inculpat să atragă și să folosească fonduri ale în Banca, prin intermedierea neautorizată de titluri de stat, fapte care intrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la delapidare prevăzută de art.48 Cod penal rap. la art.295 alin.1 Cod penal cu aplicarea art.309 Cod penal (fapta care a avut consecințe deosebit de grave);

- în calitate de șef serviciu plasamente la, a inițiat/constituit un grup infracțional organizat în vederea savarsirii de diferite acte materiale care au intrat în componenta infracțiunii continuate de delapidare, împreună cu inculpatul,, și, faptă ce

intruneste elementele constitutive ale infractiunii prevazute de art.367 alin.2 Cod penal cu aplicarea art.5 Cod penal.

4. Inculpatul

- in calitate de director general al, a efectuat în mod sistematic plasamente în Banca, plasamente constând în sume importante de bani, în condițiile în care se înregistra o supraexpunere pe această bancă datorată depozitelor colaterale constituite, ajutându-l astfel pe inculpatul să folosească și să realizeze traficul sumelor de bani în alte scopuri, cu consecinta prejudicierii si a altor persoane fizice si juridice, clienti ai bancii, si totodata l-a ajutat pe acelasi inculpat să atragă și să folosească fonduri ale în Banca, prin intermedierea neautorizată de titluri de stat, fapte care intrunesc elementele constitutive ale infractiunii de complicitate la delapidare prevazuta de art.48 Cod penal rap. la art.295 alin.1 Cod penal cu aplicarea art.309 Cod penal (fapta care a avut consecinte deosebit de grave);

- in calitate de director general la, a initiat/constituit un grup infractional organizat in vederea savarsirii de diferite acte materiale care au intrat in componenta infractiunii continuate de delapidare, impreuna cu inculpatul, si, faptă ce intruneste elementele constitutive ale infractiunii prevazute de art.367 alin.2 Cod penal cu aplicarea art.5 Cod penal.

5. Inculpatul

- in calitate de director economic al a efectuat în mod sistematic plasamente în Banca, plasamente constând în sume importante de bani, în condițiile în care se înregistra o supraexpunere pe această bancă datorată depozitelor colaterale constituite, ajutându-l pe inculpatul să folosească și să realizeze traficul sumelor de bani în alte scopuri, cu consecinta prejudicierii si a altor persoane fizice si juridice, clienti ai bancii, si totodata l-a ajutat pe acelasi inculpat să atragă și să folosească fonduri ale în Banca, prin intermedierea neautorizată de titluri de stat, fapte ce intrunesc elementele constitutive ale infractiunii de complicitate la delapidare prevazuta de art.48 Cod penal rap. la art.295 alin.1 Cod penal cu aplicarea art.309 Cod penal (fapta care a avut consecinte deosebit de grave);

- în calitate de director economic la, a initiat/constituit un grup infractional organizat în vederea savarsirii de diferite acte materiale care au intrat în componenta infractiunii continuate de delapidare, impreuna cu inculpatul, si, faptă ce intruneste elementele constitutive ale infractiunii prevazute de art.367 alin.2 Cod penal cu aplicarea art.5 Cod penal.

6. Inculpatul

- prin falsificarea extraselor de cont eliberate de, a atestat in mod nereal ca ar detine titluri de stat in valoare de circa 184 miliarde lei, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infractiunii de fals material in inscriburi oficiale prevazuta de art.320 alin.1 Cod penal;

- în calitate de director general la, l-a ajutat pe inculpatul, președinte al, să atragă și să folosească fonduri ale în Banca, prin intermedierea neautorizată de titluri de stat, faptă ce intruneste elementele constitutive ale infractiunii de complicitate la delapidare prevazuta de art.48 Cod penal rap. la art.295 alin.1 Cod penal cu aplicarea art.309 Cod penal (fapta care a avut consecinte deosebit de grave);

- în calitate de director general la, a initiat/constituit un grup infractional organizat in vederea savarsirii de diferite acte materiale care au intrat in componenta infractiunii continuate de delapidare, impreuna cu inculpatii, si, faptă ce intruneste elementele constitutive ale infractiunii prevazute de art.367 alin.2 Cod penal cu aplicarea art.5 Cod penal.

7. Inculpata

- în calitate de vicepreședinte al Bancii, la data de 25.06.2001 a folosit și traficat suma de 165 miliarde lei către – Sucursala Municipiului București, iar de aici în contul, în scopul obținerii unui folos, fără ca operațiunea să aibă la bază documente justificative și de plată, și totodată l-a ajutat pe inculpatul să folosească și să traficeze sume importante de bani aflate în patrimoniul Băncii, în interesul său ori pentru altul, fapte ce întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de delapidare prevăzută de art.295 alin.1 Cod penal cu aplicarea art.309 Cod penal (fapta care a avut consecințe deosebit de grave);

- în calitate de vicepreședinte al Bancii, a inițiat/constituit un grup infracțional organizat în vederea savarsirii de diferite acte materiale care au intrat în componenta infracțiunii continuate de delapidare, împreună cu inculpații, și, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.367 alin.2 Cod penal cu aplicarea art.5 Cod penal.

8. Inculpata

- în calitate de director economic al Bancii, la data de 25.06.2001 a folosit și traficat suma de 165 miliarde lei către – Sucursala Municipiului București, iar de aici în contul, în scopul obținerii unui folos, fără ca operațiunea să aibă la bază documente justificative și de plată, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de delapidare prevăzută de art.295 alin.1 Cod penal cu aplicarea art.309 Cod penal (fapta care a avut consecințe deosebit de grave);

- în calitate de director economic al Bancii, a inițiat/constituit un grup infracțional organizat în vederea savarsirii de acte materiale care au intrat în componenta infracțiunii continuate de delapidare, împreună cu inculpații și, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.367 alin.2 Cod penal cu aplicarea art.5 Cod penal.

9. Inculpatul

- în calitate de director general al (societate cu capital majoritar de stat), și-a îndeplinit, cu știință, în mod defectuos, atribuțiile de serviciu, cu ocazia încheierii unui contract de garanție reală cu (contract nr.16/01.02.2001), în baza căruia a avalizat fără protest în numele, un număr de 5 bilete la ordin în valoare de 1 milion USD fiecare, fără a solicita și primi acordul A.G.A., faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave prevăzute de art.297 alin.1 Cod penal cu aplicarea art.309 Cod penal;

- în calitate de director general al a inițiat/constituit un grup infracțional organizat în vederea savarsirii de acte materiale care au intrat în componenta infracțiunii continuate de delapidare, împreună cu inculpații și, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.367 alin.2 Cod penal cu aplicarea art.5 Cod penal.

10. Inculpatul

- în calitate de administrator și asociat unic în cadrul (în prezent) a indus și menținut în eroare reprezentanții Bancii cu ocazia încheierii contractului de credit nr.128/21.06.2001 în valoare de circa 30 miliarde lei, prin prezentarea în mod nereal a situației financiare a societății respective și a scopului în care urma să fie folosit creditul care ulterior nu a mai fost restituit, având drept consecință executarea garanțiilor constituite de, fapte ce întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune prevăzută de art.244 alin.1 Cod penal;

- în calitate de administrator și asociat unic în cadrul (în prezent) a inițiat/constituit un grup infracțional organizat în vederea savarsirii de acte materiale care au intrat în componenta infracțiunii continuate de delapidare, împreună cu inculpații și

....., faptă ce intruneste elementele constitutive ale infractiunii prevazute de art.367 alin.2 Cod penal cu aplicarea art.5 Cod penal.

Cu privire la calitatea de funcționari publici sau funcționari a angajaților societății bancare BANCA, ărima instanță a formulat următoarele considerații:

Referitor la *infracțiunea de delapidare în forma continuata* reținută în sarcina inculpatilor, și, respectiv complicitate la aceasta infracțiune reținută în sarcina inculpatilor,, și, s-a constatat ca nu sunt aplicabile dispozițiile art.308 Cod penal, ce reglementează reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de legiuitor în situația în care fapta a fost savarsita în legătura cu o persoană care nu are calitatea de „funcționar public”.

În acest sens, s-a precizat că prin hotărârea nr.1 din 28.01.2000, Adunarea Generală Extraordinară a Acționarilor Băncii (.....) a aprobat desemnarea inculpatului în funcția de președinte și numirea efectivă pe post a acestuia, urmând a se proceda la transmiterea documentației către Banca, conform normelor legale în domeniu, aprobarea numirii inculpatului în funcția de președinte al Băncii realizandu-se în fapt la **24.03.2000**, funcție pe care a îndeplinit-o până la 21.12.2001.

Potrivit art.1 din Legea nr.101/26.05.1998 privind Statutul, în vigoare în perioada care interesează speta (abrogat prin Legea nr.312/2004), Banca este banca centrală a statului român, având personalitate juridică, și ca obiectiv fundamental asigurarea stabilității monedei naționale, pentru a contribui la stabilitatea prețurilor.

Pentru atingerea obiectivului sau fundamental, Banca elaborează, aplică și răspunde de politica monetară, valutară, de credit, de plăți, precum și de autorizarea și supravegherea prudențială bancară, în cadrul politicii generale a statului, urmărind funcționarea normală a sistemului bancar și participarea la promovarea unui sistem financiar specific economiei de piață (alin.2).

Totodată, potrivit art.26 alin.1 din același act normativ, Banca are competența exclusivă de autorizare a funcționării băncilor și răspunde de supravegherea prudențială a băncilor pe care le-a autorizat să opereze în România, în conformitate cu prevederile Legii bancare.

De asemenea, potrivit Statutului actual reglementat prin Legea nr.312/2004, Banca este o *instituție publică independentă*, având un obiectiv fundamental identic cu cel stabilit prin Legea nr.101/26.05.1998, și anume asigurarea și menținerea stabilității prețurilor.

Principalele atribuții ale Băncii sunt:

- a) elaborarea și aplicarea politicii monetare și a politicii de curs de schimb;
- b) autorizarea, reglementarea și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, promovarea și monitorizarea bunei funcționări a sistemelor de plăți pentru asigurarea stabilității financiare;
- c) emiterea bancnotelor și a monedelor ca mijloace legale de plată pe teritoriul României;

d) stabilirea regimului valutar și supravegherea respectării acestuia;

e) administrarea rezervelor internaționale ale României.

De asemenea, potrivit art.3 din Statut (Legea nr.312/2004), Banca sprijină politica economică generală a statului, fără prejudicierea îndeplinirii obiectivului său fundamental privind asigurarea și menținerea stabilității prețurilor.

Tribunalul a mai reținut că, potrivit art.75 și următoarele din Legea nr.58/1998 privind activitatea bancară (forma în vigoare la data faptelor), Banca poate institui procedura de supraveghere specială a unei bănci în cazul constatării unor neregularități în activitatea

băncii, acționariatului sau administratorilor, precum și în cazul unei situații financiare precare a acesteia.

Supravegherea specială se efectuează printr-o comisie instituită în acest scop, formată din maximum 5 salariați din cadrul Băncii Membrii comisiei de supraveghere specială au acces la toate informațiile, documentele și registrele băncii, fiind obligați să păstreze secretul profesional privind operațiunile acesteia.

Comisia de supraveghere specială prezintă Băncii rapoarte periodice și recomandări referitoare la situația băncii. În funcție de propunerile și concluziile rezultate din rapoartele comisiei de supraveghere specială, Banca hotărăște cu privire la încetarea sau continuarea supravegherii speciale pentru o perioadă de cel mult 3 luni de la data instituirii ei.

În cazul în care în activitatea băncii se constată în continuare deficiențe grave, Banca poate hotărî, în funcție de situația concretă, aplicarea măsurii de administrare specială a băncii sau a altor măsuri prevăzute de lege, inclusiv retragerea licenței și lichidarea silită a băncii.

De asemenea, potrivit art.77 din Legea bancară, atribuțiile acestei comisii se stabilesc de consiliul de administrație al Băncii și se referă, în principal, la:

a) urmărirea modului în care conducerea băncii acționează pentru stabilirea și aplicarea măsurilor necesare remedierii deficiențelor înscrise în actul de control întocmit de organele de inspecție ale Băncii;

b) avizarea actelor de decizie ale organelor statutare ale băncii, referitoare la situația financiară și la încadrarea în reglementările prudenciale, precum și obligarea la suspendarea sau desființarea unor asemenea acte;

c) modificarea reglementărilor proprii ale băncii;

d) limitarea și/sau suspendarea unor activități și operațiuni bancare pe o anumită perioadă;

e) orice alte măsuri care se considera necesare pentru remedierea situației băncii.

Comisia de supraveghere specială nu se substituie conducerii băncii.

În perioada exercitării supravegherii speciale, adunarea generală a acționarilor, consiliul de administrație și conducătorii băncii nu pot hotărî măsuri contrare celor dispuse de comisia de supraveghere specială.

Membrii comisiei de supraveghere specială au acces la toate documentele și registrele băncii, fiind obligați să păstreze secretul privind operațiunile bancare.

In speta de fata, acțiunile de supraveghere a activităților derulate de Banca de catre Banca – autoritate publica în sensul art.175 alin.2 Cod penal, după cum se va detalia ulterior, au început încă din anul 1997 și repetate în anii următori, datorându-se caracterului de frecvență al unor deficiențe constatate în activitatea băncii, localizate în special în domeniul constituirii rezervelor minime obligatorii la la nivelul prevăzut, acordării, garantării și rambursării creditelor, extinderii neoportune a activității băncii în teritoriu, fără să se țină seama de resursele și posibilitățile financiare și umane, poziția Băncii, atât în plan prudential, cât și financiar, situându-se încă de la început într-un echilibru fragil.

Pentru înlăturarea și prevenirea deficiențelor constatate de organele de supraveghere ale Băncii, aceasta a stabilit măsuri care, însă, nu au fost respectate în execuție de către Banca

Având în vedere că prin neaplicarea măsurilor dispuse de Banca pe linia constituirii rezervelor minime obligatorii, administrării patrimoniului și a resurselor specifice activității bancare, s-a împiedicat îmbunătățirea performanțelor financiare, a calității activelor și de prudență bancară, în septembrie 2000 Banca a sancționat cu „avertisment scris”

banca, iar ulterior a stabilit unele interdicții care erau menite să ajute banca în redresarea situației sale financiare.

Cu titlu de exemplu Tribunalul a observat ca, după cum rezulta din procesul-verbal întocmit de BANCA – Direcția de Supraveghere la data de 11.05.2001, o comisie imputernicită de către conducerea B.N.R. a efectuat acțiunea de supraveghere prin inspectie la fața locului în perioada 18.04.2001-11.05.2001, potrivit obiectivelor tematice stabilite de B.N.R., la Banca După cum reiese din cuprinsul aceluiași proces-verbal, activitatea de inspectie la fața locului a urmărit activitatea desfășurată de banca în perioada 30.09.2000-31.03.2001, perioada în care conducerea băncii a fost asigurată de inculpatul (președinte – cu aprobare B.N.R. din 14.02.2001) și inculpata (vicepreședinte, cu aprobare B.N.R. din 16.11.2000), cu extinderea perioadei supuse analizei, unde a fost cazul, până la data finalizării acțiunii de inspectie, modul în care au fost remediate deficiențele consemnate prin procesul-verbal nr.6136/15.09.2000 încheiat de echipa de inspectie a B.N.R. precum și modul de respectare de către banca a măsurilor și restricțiilor impuse prin Ordinul Viceguvernatorului B.N.R. nr.91/17.10.2000.

Prin **Ordinul Guvernatorului Băncii Naționale a României nr.309/21.06.2001** (filele 2-6, vol.9 d.i.), s-a dispus sancționarea Băncii cu limitarea operațiunilor băncii, în condițiile prevăzute la art.1 lit.a, b și c din act, constatându-se încălcarea mai multor prevederi ale Ordinului Viceguvernatorului B.N.R. nr.91/10.10.2000, dar și ale Normelor și Regulamentului B.N.R. Prin același ordin, s-a dispus sancționarea cu „amenda” a președintelui, inculpatul, pentru săvârșirea mai multor abateri între care aprobarea și acordarea de credite cu nerespectarea prevederilor legale, dar și aplicarea prevederilor unei circulare care confera competențe sporite unei singure persoane fără ca acestea să fie ratificate de Consiliul de Administrație al

În pofida interdicțiilor impuse și limitelor trasate de B.N.R. prin ordinul menționat, inculpatul a continuat săvârșirea de acte materiale care se circumscriu conținutului constitutiv al infracțiunii de delapidare, singur sau cu ajutorul complicilor săi. Cu titlu de exemplu este menționată acordarea de către președintele a creditului nr.90/29.11.2001 către (care nu a fost garantat cu depunere de cash colateral și fără a fi respectate prevederile Ordinului B.N.R. nr.309/21.06.2001, art.1, alin b și nr. 395/31.08.2001, care prevăd că acordarea de credite, inclusiv prelungirea liniilor de credit existente, se va efectua numai în limitele garanțiilor constituite pe baza de cash colateral), sau operațiunile de desființare a depozitelor colaterale constituite de la pentru contractele de credit nr.83 și 84/2001 contractate de

Se impune precizarea că abaterile de natură celor arătate (cu titlu de exemplu) au fost săvârșite după ce, în data de **02.07.2001**, Consiliul de Administrație al Băncii Naționale a României a instituit măsura supravegherii speciale pe o perioadă de 30 de zile, prelungită ulterior cu încă 30 de zile.

Întrucât și după aceste acțiuni întreprinse de Banca Națională a României, situația financiară a băncii a continuat să se deterioreze, descoperindu-se fraude deosebit de grave comise de fostul președinte al băncii, iar măsurile stabilite de Consiliul de Administrație al Băncii din 28.08.2001 pentru încadrarea în nivelul prevăzut al rezervelor minime obligatorii nu s-au respectat, B.N.R. a fost nevoită să instituie administrarea specială la Banca, începând cu **03.01.2002** și să retragă calitatea de conducător președintelui băncii.

Administrarea necorespunzătoare a activelor și pasivelor băncii și neaplicarea măsurilor dispuse de B.N.R. pe întreaga perioadă 2000 – 2001 a condus la o lipsă acută de lichidități la sfârșitul anului 2001 și începutul anului 2002, din care cauză banca nu a mai putut să-și onoreze

obligățiile de plată mai vechi de 7 zile, ce decurgeau din instrumentele de plată ordonate de clienți, începând cu data de 07.12.2001.

Tribunalul a mai retinut ca, tot in perioada in care banca s-a aflat sub supravegherea B.N.R., intrucat Banca s-a aflat în imposibilitatea realizării rezervei minime obligatorii și a nivelului subunitar al indicatorilor de lichiditate, coroborate cu ponderea ridicată a imobilizărilor corporale reflectate în totalul de active, Comisia de Supraveghere Specială din cadrul Băncii Naționale a României a dispus suspendarea achiziționării de noi clădiri și terenuri până la redresarea situației și realizarea rezervei minime obligatorii. Ce se impune a se preciza este faptul ca, in permanenta, comisia B.N.R. a urmarit modul in care conducerea (inculpatul – presedinte, si inculpata – vicepresedinte), au pus in practica recomandările B.N.R. pentru redresarea situatiei bancii, respectiv limitele in care au fost respectate masurile si obligatiile impuse.

Cu toate acestea, contrar celor menționate, după cum s-a detaliat în expunerea situației de fapt, la data de 27.09.2001 Banca a încheiat 8 contracte de vânzare-cumpărare de sedii pentru desfășurarea activității bancare cu, valoarea totală a acestora fiind de 100.008.492.000 lei.

De asemenea, s-a constatat ca in perioada mentionata (la data de 10.10.2001), s-a procedat si la a cincea majorare de capital social a de la 150.000.000.000 lei la 200.000.000.000 lei, cu nerespectarea Legii nr.58/1998, expertiza stabilind ca varsamintele efectuate de actionari (intre care si inculpatul) au avut ca sursa de proveniență sume aparținând, rezultate din desființarea nelegala, in data de 08.10.2001, a unui depozit colateral in valoare de 1.000.000.000 USD.

Fata de cele expuse, Tribunalul a retinut asadar ca o mare parte din activitatea infractionala derulata de inculpatul, ce a avut ca rezultat delapidarea unor sume importante din banca, s-a desfasurat in perioada in care Banca s-a aflat sub controlul BANCII NATIONALE A ROMANIEI, in cauza impunandu-se a se constata ca acesta a actionat in calitatea prevazuta de art.175 alin.2 Cod penal.

Potrivit art.175 alin.2 Cod penal, este considerata functionar public, in sensul legii penale, persoana care exercita un serviciu de interes public pentru care a fost investita de autoritatile publice sau care este supusa controlului ori supravegherii acestora cu privire la indeplinirea respectivului serviciu public.

In speta, avand in vedere statutul B.N.R. si obiectivul sau fundamental de a asigura stabilitatea monedei nationale, Tribunalul a constatat ca fiecare dintre inculpatii (presedinte), (vicepresedinte) si (director economic al), primii doi fiind numiti in functie numai dupa aprobarea prealabila de catre B.N.R. potrivit dispozitiilor legale privind desemnarea organelor de conducere ale unitatii bancare, au savarsit faptele de care sunt acuzati in calitate de „functionar public” in sensul art.175 alin.2 sus-aratat.

Tribunalul a retinut ca Banca Nationala a Romaniei, in calitate de *autoritate de supraveghere prudentiala bancara* al carei scop este asigurarea si mentinerea stabilitatii preturilor, rolul sau fundamental fiind acela de a sprijini politica economica generală a statului, răspunde de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit pe care le-a autorizat să opereze în România, în conformitate cu prevederile Legii nr.58/1998 privind activitatea bancară, cu modificările și completările ulterioare, iar pentru asigurarea funcționării și viabilității sistemului bancar, Banca Națională a României este împuternicită sa controleze si sa verifice orice institutie de credit autorizata.

Ca atare se poate constata ca, din moment ce Banca – ca institutie de credit autorizata – s-a aflat sub controlul B.N.R. din perspectiva mentionata (in vederea asigurarii unui serviciu public, respectiv asigurarea stabilitatii preturilor prin activitatea desfasurata), inculpatii

mentionati au actionat in calitatea prevazuta de art.175 alin.2 Cod penal, cu atat mai mult cu cat incepand cu luna **iulie 2001** Banca a intrat in supraveghere speciala instituita de B.N.R. ca urmare a constatarii unor multiple deficiente, **conducerea bancii fiind monitorizata sub aspectul modalitatii de stabilire si aplicare a masurilor necesare remedierii deficientelor inscrise in actele de control intocmite de organele de inspectie ale Bancii Nationale a Romaniei, atat anterior cat si, mai ales, ulterior datei de 02.07.2001.**

Totodata, din moment ce in sarcina inculpatului se va retine savarsirea infractiunii de delapidare in forma prevazuta de art.295 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal, fara atenuanta prevazuta de art.308 din acelasi Cod, urmeaza ca varianta agravata a acestei infractiuni sa fie retinuta si in sarcina complicilor sai (.....,, si), care aveau/trebuiau sa aiba cunostinta de calitatea speciala pe care inculpatul o indeplinea la momentul desfasurarii activitatii infractionale („functionar public”).

Pe cale de consecinta, infractiunea de constituire a unui grup infractional organizat a fost retinută in sarcina tuturor inculpatilor in forma prevazuta de art.367 alin.2 Cod penal, avand in vedere ca o parte dintre infractiunile ce au constituit scopul grupului (delapidare prevazuta de art.295 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal, abuz in serviciu prevazuta de art.297 alin.1 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal), sunt pedepsite cu inchisoarea mai mare de 10 ani (in speta, 10 ani si 6 luni).

Legat de atenuanta prevazuta de art.308 Cod penal, s-a arătat că o parte din inculpatii cercetati in prezenta cauza au sustinut ca nu li poate retine calitatea de functionar public in raport cu disp.art.175 alin.2 Cod penal pentru simplul fapt ca nici inculpatul, nici alti inculpati despre care se sustine ca au actionat in calitate de autori ai infractiunii de delapidare, nu era supus controlului ori supravegherii unei *autoritati publice* cu privire la indeplinirea unui serviciu public.

Altfel spus, ceea ce se contesta este tocmai natura juridica a Bancii Nationale a Romaniei, despre care s-a afirmat ca nu este o *autoritate publica* ci o *institutie publica*, subordonata din punct de vedere legislativ Parlamentului Romaniei (acesta din urma, ca *autoritate publica*), iar din acest punct de vedere nu sunt aplicabile disp.art.175 alin.2 Cod penal.

Tribunalul a constatat insa ca, in speta de fata, trebuie avut in vedere specificul Bancii Nationale a Romaniei care, desi a fost incadrata prin Statutul adoptat in 2004 in categoria institutiilor publice, totusi **este singurul organism din Romania care are atributii de elaborare si aplicare a politicii monetare si a politicii de curs de schimb, avand competenta exclusiva de autorizare a functionarii bancilor si de a raspunde de supravegherea prudentiala a acestora, obiectivul său fundamental fiind asigurarea și menținerea stabilității prețurilor.**

In realizarea acestui obiectiv fundamental, pentru aducerea la indeplinire a atributiilor proprii conferite prin lege (intre care si emiterea bancnotelor și a monedelor ca mijloace legale de plată pe teritoriul României, stabilirea regimului valutar și supravegherea respectării acestuia, administrarea rezervelor internaționale ale României), BANCA NATIONALA A ROMANIEI are competenta de a emite acte cu caracter legislativ (regulamente, norme), a caror respectare este obligatorie de catre toti subiectii carora li se adreseaza, **fiind singura entitate publica din Romania** (de asemenea indepedenta si nesubordonata niciunei autoritati publice), **de a emite acte normative in domeniul bancar.**

Din aceasta perspectiva, avand in vedere si obiectivul sau fundamental care nu poate fi adus la indeplinire de alte organisme ale statului, indepedenta in raport cu celelalte puteri in stat si, nu in ultimul rand, importanta acestei entitati in domeniul economico-bancar, Tribunalul a retinut ca, in sensul legii penale, **BANCA NATIONALA A ROMANIEI este o veritabila**

autoritate publică, fapt ce rezulta și din aceea că are competente exclusive în a exercita controlul ori supravegherea bancilor (implicit a persoanelor aflate la conducerea acestora), a caror autorizare de funcționare îi revine, de asemenea, exclusiv.

De altfel, chiar în Statutul B.N.R. se face vorbire despre noțiunea de autoritate de supraveghere prudentială bancară, aspect ce vine să confirme caracterul de autoritate publică, în sensul legii penale, a acestei entități, iar prin urmare sunt îndeplinite și din această perspectivă condițiile prevăzute de art.175 alin.2 Cod penal pentru a fi reținută în sarcina inculpaților, și calitatea de funcționar public.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel inculpații,,,,,, și, precum și părțile civile,

Potrivit motivelor scrise de apel, una dintre criticile comune formulate de către inculpații apelanți este aceea că autorii infracțiunii de delapidare, angajați ai (inculpații, și), nu sunt funcționari publici în sensul legii penale noi (potrivit art.175 alin.2 Cod penal) și că în mod greșit prima instanță la aplicarea legii penale mai favorabile, nu a reținut incidența prevederilor art.308 Cod penal, cu consecințe asupra încadrării juridice și a regimului juridic sancționator atât pentru infracțiunile de delapidare/complicitate la delapidare cu consecințe deosebit de grave, cât și pentru infracțiunea de constituire de grup infracțional organizat.

III. Punctele de vedere cu privire la dezlegarea chestiunii de drept au fost exprimate astfel:

1. Reprezentantul Ministerului Public a susținut că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile întrucât apreciază că nu suntem în prezența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei, opinia Pachetului fiind aceea că în speță sunt aplicabile disp. art.175 alin.2 Cod penal, având în vedere că s-a aflat întotdeauna sub supravegherea B.N.R.

2. Apelanții inculpați, prin apărătorii acestora, au susținut, în esență, că angajații unei bănci comerciale cu capital integral privat nu pot avea calitatea de funcționari publici, în sensul art.175 alin.2 Cod penal.

Prin concluziile crise formulate și depuse la dosarul cauzei de către apărarea inculpatului apelant, în sprijinul acestei opinii au fost invocate următoarele argumente:

Potrivit art.175 alin.2 Cod penal, pentru ca o persoană să facă parte din categoria funcționarilor publici asimilați este necesară îndeplinirea cumulativă a două condiții obligatorii:

- să exercite un serviciu de interes public;
- să fie investită cu îndeplinirea respectivului serviciu public de o autoritate publică sau să exercite un serviciu de interes public sub controlul sau supravegherea unei autorități publice.

Se poate constata astfel că cea de a doua condiție cumulativă impune necesitatea existenței unei autorități publice care să investească, controleze sau supravegheze persoana respectivă în exercitarea serviciului de interes public.

Or, angajații unei bănci comerciale cu capital integral privat, indiferent de funcția pe care o dețin în cadrul acesteia, nu sunt nici investiți, nici controlați și nici supravegheați de o autoritate publică.

Legea penală, atât în actuala reglementare (art.176), cât și în reglementarea Codului penal din 1969 (art.145), face trimitere la noțiunea de „autorități publice”, care potrivit dispozițiilor titlului III din Constituția României, are în sfera de cuprindere: organele administrației publice (centrale de specialitate și locale), Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească (instanțele judecătorești, Ministerul Public și Consiliul Superior al Magistraturii).

Aceste aspecte au fost statuate de către Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni în materie penală în considerentele deciziei nr.20/2014 din 29.09.2014 pronunțată în dos. nr.22/1/2014/HP/P, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr.766/22.10.2014, obligatorie atât în ceea ce privește dispozitivul, cât și considerentele.

Pentru a fi îndeplinită condiția prev. de art.175 alin.2 Cod penal, numai o asemenea autoritate dintre cele mai sus enumerate poate investi, controla sau supraveghea activitatea persoanei care exercită un serviciu de interes public.

Această concluzie este logică, deoarece funcționarul public trebuie să aibă o legătură cu autoritatea statală, și, așa cum se menționează expres în Expunerea de motive la noul Cod penal, art.175 alin.2 Cod penal vizează acele persoane care, „deși nu sunt propriu-zis funcționari, exercită atribuții de autoritate publică ce le-au fost delegate printr-un act al autorității statale competente și sunt supuse controlului acesteia, ceea ce justifică asimilarea lor cu funcționarii.”

Totodată, potrivit Expunerii de motive la noul Cod penal s-a optat pentru „asimilarea cu funcționarii publici a persoanelor fizice care exercită o profesie de interes public, pentru care este necesară o abilitare specială a autorităților publice și care este supusă controlului acestora (cu titlu de exemplu: notari, executori judecătorești etc). Deși aceste persoane nu sunt propriu-zis funcționari publici, ele exercită atribuții de autoritate publică, ce le-au fost delegate printr-un act al autorității statale competente și sunt supuse controlului acesteia, ceea ce justifică asimilarea lor cu funcționarii publici.”

Prin investirea pentru realizarea unui serviciu public se înțelege fie acordarea de către o autoritate publică a calității din care derivă obligația de a realiza respectivul serviciu (numirea în funcția de notar, autorizarea ca interpret, etc), fie încredințarea realizării serviciului de interes public printr-o decizie a autorității (numirea de către instanța judecătorească a administratorului și lichidatorului judiciar în cadrul procedurii insolvenței ori a expertului tehnic judiciar).

3. Apelantele părți civile și au arătat că sunt de acord cu sesizarea instanței supreme în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, însă nu au formulat un punct de vedere cu privire la chestiunea de drept supusă dezbaterii.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

1. Redarea normelor de drept intern apreciate a fi relevante în speță

Art.175 alin.1 și 2 din Codul penal:

„(1) Funcționar public, în sensul legii penale, este persoana care, cu titlu permanent sau temporar, cu sau fără o remunerație:

a) exercită atribuții și responsabilități, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor puterii legislative, executive sau judecătorești;

b) exercită o funcție de demnitate publică sau o funcție publică de orice natură;

c) exercită, singură sau împreună cu alte persoane, în cadrul unei regii autonome, al altui operator economic sau al unei persoane juridice cu capital integral sau majoritar de stat, atribuții legate de realizarea obiectului de activitate al acesteia.

(2) De asemenea, este considerată funcționar public, în sensul legii penale, persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public.”

Art.176 din Codul penal:

„Prin termenul public se înțelege tot ce privește autoritățile publice, instituțiile publice sau alte persoane juridice care administrează sau exploatează bunurile proprietate publică.”

Art.1 alin.1 și 2 din Legea nr.312/2004 privind statutul Băncii Naționale a României:

„Statutul legal

(1) Banca Națională a României este banca centrală a României, având personalitate juridică.

(2) Banca Națională a României este o instituție publică independentă, cu sediul central în municipiul București și poate avea sucursale și agenții atât în municipiul București, cât și în alte localități din țară.”

Art.2 din Legea nr.312/2004 privind statutul Băncii Naționale a României:

„Obiectivul fundamental și principalele atribuții

(1) Obiectivul fundamental al Băncii Naționale a României este asigurarea și menținerea stabilității prețurilor.

(2) Principalele atribuții ale Băncii Naționale a României sunt:

a) elaborarea și aplicarea politicii monetare și a politicii de curs de schimb;
b) autorizarea, reglementarea și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, promovarea și monitorizarea bunei funcționări a sistemelor de plăți pentru asigurarea stabilității financiare;

c) emiterea bancnotelor și a monedelor ca mijloace legale de plată pe teritoriul României;

d) stabilirea regimului valutar și supravegherea respectării acestuia;

e) administrarea rezervelor internaționale ale României.

(3) Banca Națională a României sprijină politica economică generală a statului, fără prejudicierea îndeplinirii obiectivului său fundamental privind asigurarea și menținerea stabilității prețurilor.”

Art.8 din Legea nr.312/2004 privind statutul Băncii Naționale a României:

„Rezerve minime obligatorii

(1) Banca Națională a României stabilește regimul rezervelor minime obligatorii pe care instituțiile de credit trebuie să le mențină în conturi deschise la aceasta.

(2) Pentru resursele în valută, rezervele minime obligatorii se constituie numai în valută.

(3) La rezervele minime obligatorii, Banca Națională a României va bonifica dobânzi cel puțin la nivelul ratei dobânzii medii la depunerile la vedere practicate de instituțiile de credit.

(4) Pentru neîndeplinirea cerințelor privind nivelul rezervelor minime obligatorii se calculează și se percep dobânzi penalizatoare la nivelul stabilit de Banca Națională a României.”

Art.25 alin.1 și 2 din Legea nr.312/2004 privind statutul Băncii Naționale a României:

„Reglementarea, autorizarea și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit

(1) Banca Națională a României are competența exclusivă de autorizare a instituțiilor de credit și răspunde de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit pe care le-a autorizat să opereze în România, în conformitate cu prevederile Legii nr. 58/1998 privind activitatea bancară, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru asigurarea funcționării și viabilității sistemului bancar, Banca Națională a României este împuternicită:

a) să emită reglementări, să ia măsuri pentru impunerea respectării acestora și să aplice sancțiunile legale în cazurile de nerespectare;

b) să controleze și să verifice, pe baza raportărilor primite și prin inspecții la fața locului, registrele, conturile și orice alte documente ale instituțiilor de credit autorizate, pe care le consideră necesare.”

Art.1 alin.1, 2 și 3 din Legea nr.58/1998 privind activitatea bancară, republicată:

„Activitatea bancară în România se desfășoară prin instituții de credit autorizate, în condițiile legii.

Instituția de credit reprezintă:

a) entitatea care desfășoară cu titlu profesional activitate de atragere de depozite sau alte fonduri rambursabile de la public și de acordare de credite în cont propriu;

b) entitatea emitentă de monedă electronică, alta decât cea prevăzută la lit. a), denumită în continuare instituție emitentă de monedă electronică.

Prin public, în sensul prezentei legi, se înțelege orice persoană fizică, persoană juridică ori entitate fără personalitate juridică, ce nu are capacitatea și experiența necesare pentru evaluarea riscului de nerambursare a sumelor depuse. Nu intră în categoria de public: statul, autoritățile administrației publice centrale și locale, agențiile guvernamentale, băncile centrale, instituțiile de credit, instituțiile financiare și alte instituții similare.”

Art.11 din Legea nr.58/1998 privind activitatea bancară, republicată:

„Băncile pot desfășura, în limita autorizației acordate, următoarele activități:

a) atragere de depozite și de alte fonduri rambursabile;

b) contractare de credite, incluzând printre altele: credite de consum, credite ipotecare, finanțarea tranzacțiilor comerciale, operațiuni de factoring, scontare, forfetare;

c) leasing financiar;

d) servicii de transfer monetar;

e) emitere și administrare de mijloace de plată, cum ar fi: cărți de credit, cecuri de călătorie și altele asemenea, inclusiv emitere de monedă electronică;

f) emitere de garanții și asumare de angajamente;

g) tranzacționare în cont propriu sau în contul clienților, în condițiile legii, cu:

- instrumente ale pieței monetare, cum sunt: cecuri, cambii, bilete la ordin, certificate de depozit;

- valută;

- contracte futures și options;

- instrumente având la bază cursul de schimb și rata dobânzii;

- valori mobiliare și alte instrumente financiare;

h) intermediere, în condițiile legii, în oferta de valori mobiliare și alte instrumente financiare, prin subscrierea și plasamentul acestora ori prin plasament și prestarea de servicii aferente;

i) acordare de consultanță cu privire la structura capitalului, strategia de afaceri și alte aspecte legate de aceasta, consultanță și prestare de servicii cu privire la fuziuni și achiziții de societăți comerciale;

j) intermediere pe piața interbancară;

k) administrare de portofolii ale clienților și consultanță legată de aceasta;

l) păstrare în custodie și administrare de valori mobiliare și alte instrumente financiare;

- m) prestare de servicii privind furnizarea de date și referințe în domeniul creditării;
- n) închiriere de casete de siguranță.

Furnizarea de date și referințe prevăzută la alin. 1 lit. m) se face cu respectarea dispozițiilor legale referitoare la obligația păstrării secretului profesional.

Băncile pot desfășura, în limita autorizației acordate, și alte activități permise de legislația în vigoare, cum ar fi: depozitarea activelor fondurilor de investiții și societăților de investiții, distribuirea de titluri de participare la fonduri de investiții și acțiuni ale societăților de investiții, acționarea ca operator al Arhivei Electronice de Garanții Reale Mobiliare, operațiuni cu metale și pietre prețioase și obiecte confecționate din acestea, operațiuni în mandat, servicii de procesare de date, administrare de baze de date ori alte asemenea servicii pentru terți, participare la capitalul social al altor entități.

Băncile pot presta servicii auxiliare sau conexe legate de activitățile desfășurate, cum ar fi: deținerea și administrarea de bunuri mobile și imobile necesare desfășurării activității sau pentru folosința salariaților, și pot efectua orice alte activități ori operațiuni necesare pentru realizarea obiectului de activitate autorizat, fără a fi necesară includerea lor în autorizația acordată.

Operațiunile de leasing financiar vor putea fi desfășurate în mod direct începând cu data aderării României la Uniunea Europeană. Până la această dată, operațiunile de leasing financiar pot fi desfășurate prin societăți distincte, constituite ca filiale în acest scop."

Art.15 alin.1 din Legea nr.58/1998 privind activitatea bancară, republicată:

„Băncile, persoane juridice române, pot funcționa numai pe baza autorizației emise de Banca Națională a României. Ele se constituie sub forma juridică de societate comercială pe acțiuni, în baza aprobării Băncii Naționale a României, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, aplicabile societăților comerciale."

Art.25 alin.1 din Legea nr.58/1998 privind activitatea bancară, republicată:

„Banca Națională a României poate retrage autorizația acordată unei bănci, persoană juridică română, sau unei sucursale din România a unei instituții de credit străine, fie la cererea băncii, când acționarii au decis dizolvarea și lichidarea acesteia, respectiv la cererea instituției de credit străine, fie ca sancțiune, conform art. 99 alin. 2 lit. d), fie pentru următoarele motive:

a) banca nu a început operațiunile pentru care a fost autorizată, în termen de un an de la primirea autorizației, sau nu și-a exercitat, de mai mult de 6 luni, activitatea de acceptare de depozite;

b) autorizația a fost obținută pe baza unor declarații false sau prin orice alt mijloc ilegal;

c) a avut loc o fuziune sau o divizare a băncii;

d) autoritatea competentă din țara în care are sediul instituția de credit străină ce a înființat o sucursală în România i-a retras acesteia autorizația de a desfășura activități bancare;

e) s-a pronunțat o hotărâre de declanșare a procedurii falimentului băncii, dacă aceasta mai deține autorizație de funcționare la data pronunțării hotărârii;

f) acționariatul băncii nu mai îndeplinește condițiile prevăzute de lege și de norme pentru asigurarea unei gestiuni prudente și sănătoase a băncii ori nu mai permite realizarea unei supravegheri eficiente;

g) Banca Națională a României apreciază că menținerea autorizației băncii periclitizează interesele deponenților și ale altor creditori ai băncii, prin aceea că banca nu mai posedă suficiente fonduri proprii pentru desfășurarea în condiții normale a activității sau există elemente care conduc la concluzia că într-un termen scurt banca nu își va mai putea îndeplini obligațiile către deponenți sau către alți creditori, ori că banca nu mai justifică prezența sa în

piață întrucât activitatea desfășurată nu corespunde scopului pentru care banca s-a înființat sau această activitate nu poate fi desfășurată decât prin atragerea de resurse la rate ale dobânzii mult mai mari decât cele practicate pe piață;

h) conducerea băncii nu a fost asigurată de cel puțin două persoane pe o perioadă de cel mult 3 luni;

i) nu mai sunt îndeplinite orice alte condiții care au stat la baza emiterii autorizației.”

Art.56 alin.1, 2 și 3 din Legea nr.58/1998 privind activitatea bancară, republicată:

„În activitatea lor, băncile se supun reglementărilor și ordinelor emise de Banca Națională a României, date în aplicarea legislației privind politica monetară, de credit, valutară, de plăți, de asigurare a prudenței bancare și de supraveghere bancară.

Băncile trebuie să-și organizeze întreaga activitate în conformitate cu regulile unei practici bancare prudente și sănătoase, cu cerințele legii și ale reglementărilor Băncii Naționale a României. În acest sens băncile trebuie să dispună de proceduri de administrare și contabile corespunzătoare și de sisteme adecvate de control intern.

Modificările în situația băncii sunt supuse aprobării Băncii Naționale a României, în condițiile stabilite de aceasta prin reglementări. Înregistrarea în registrul comerțului a mențiunilor privind respectivele modificări se va face numai după obținerea acestei aprobări.”

Art.82 din Legea nr.58/1998 privind activitatea bancară, republicată:

„Băncile sunt obligate să prezinte Băncii Naționale a României situațiile lor financiare constând în elemente ale bilanțului contabil, precum și alte date cerute de Banca Națională a României, la termenele și în forma stabilite prin reglementări.”

Art.92 din Legea nr.58/1998 privind activitatea bancară, republicată:

„În scopul protejării intereselor deponenților și al asigurării stabilității și viabilității întregului sistem bancar, Banca Națională a României asigură supravegherea prudențială a băncilor, persoane juridice române, și a sucursalelor instituțiilor de credit străine, autorizate să desfășoare activitate pe teritoriul României, prin stabilirea unor norme și indicatori de prudență bancară, urmărirea respectării acestora și a altor cerințe prevăzute de lege și de reglementările aplicabile, impunerea măsurilor necesare și aplicarea de sancțiuni, în vederea prevenirii și limitării riscurilor specifice activității bancare.

Urmărirea respectării cerințelor de natură prudențială și a altor cerințe prevăzute de legislația bancă se realizează de Banca Națională a României pe baza raportărilor făcute potrivit prezentei legi și a reglementărilor date în aplicarea acesteia și prin inspecții desfășurate la:

a) sediul băncilor, persoane juridice române, al sucursalelor și al altor sedii secundare ale acestora din țară și din străinătate;

b) sediile sucursalelor instituțiilor de credit străine care desfășoară activitate în România.”

Art.94 alin.1 și 2 din Legea nr.58/1998 privind activitatea bancară, republicată:

„Băncile sunt obligate să permită personalului Băncii Naționale a României și auditorilor financiari, numiți potrivit prevederilor art. 93, care efectuează inspecția, să le examineze evidențele, conturile și operațiunile și să furnizeze toate documentele și informațiile legate de administrarea, controlul intern și operațiunile băncii, astfel cum vor fi solicitate de către aceștia.

Băncile sunt obligate să transmită Băncii Naționale a României orice informații solicitate de aceasta, în scris sau în cadrul acțiunilor de supraveghere și control, în scopul exercitării competențelor sale prevăzute de lege.”

Art.99 din Legea nr.58/1998 privind activitatea bancară, republicată:

„În situația în care Banca Națională a României constată că o bancă și/sau oricare dintre administratorii ori conducătorii băncii sau persoanele desemnate să asigure conducerea compartimentelor, a sucursalelor ori a altor sedii secundare se fac vinovați de:

- a) încălcarea unei prevederi a prezentei legi ori a reglementărilor sau a ordinelor emise de Banca Națională a României ori a reglementărilor proprii ale băncii;
- b) încălcarea oricărei condiții sau restricții prevăzute în autorizația emisă băncii;
- c) efectuarea de operațiuni fictive și fără acoperire reală;
- d) neraportarea, raportarea cu întârziere sau raportarea de date eronate privind indicatorii de prudență bancară ori alți indicatori prevăzuți în reglementările Băncii Naționale a României;
- e) nerespectarea măsurilor stabilite prin actele de control sau în urma acestora;
- f) periclitatea credibilității și viabilității băncii prin administrarea necorespunzătoare a fondurilor ce i-au fost încredințate,

Banca Națională a României poate aplica următoarele sancțiuni:

- a) avertisment scris dat băncii;
- b) amendă aplicabilă băncii, între 0,05% și 1% din capitalul social, sau administratorilor, conducătorilor ori persoanelor prevăzute la alin. 1, între 1 - 6 salarii medii nete/bancă, conform situației salariale existente în luna precedentă datei la care s-a constatat fapta. Amenzile încasate se fac venit la bugetul de stat;
- c) retragerea aprobării date conducătorilor și/sau administratorilor băncii;
- d) retragerea autorizației băncii.”

Art.100 din Legea nr.58/1998 privind activitatea bancară, republicată:

„În urma constatărilor, Banca Națională a României poate lua următoarele măsuri:

- a) încheierea unui acord scris cu consiliul de administrație al băncii, care să cuprindă un program de măsuri de remediere;
- b) obligarea băncii aflate în culpă să ia măsuri de remediere a consecințelor faptelor constatate;
- c) instituirea măsurilor de supraveghere specială și de administrare specială, potrivit dispozițiilor cap. XIII;
- d) suspendarea exercițiului dreptului de vot al acționarilor, în cazurile în care persoanele respective nu mai îndeplinesc cerințele prevăzute de prezenta lege și de reglementările emise în aplicarea acesteia privind calitatea acționariatului unei bănci ori înfăptuiesc o politică individuală sau comună care periclitează asigurarea unei gestiuni sănătoase și prudente a băncii, în detrimentul interesului deponenților și al altor creditori;
- e) limitarea operațiunilor băncii, inclusiv prin închiderea sucursalelor din străinătate, cu retragerea aprobării pentru acestea sau limitarea operațiunilor acestora, în situațiile în care banca nu asigură o supraveghere adecvată a activității sucursalei;
- f) retragerea aprobării acordate pentru participațiile băncii la capitalul social al unor filiale sau limitarea acestor participații, inclusiv în cazul în care supravegherea pe bază consolidată este împiedicată prin netransmiterea informațiilor necesare de către aceste filiale;
- g) retragerea aprobării acordate auditorului financiar, în situația în care acesta nu își îndeplinește în mod corespunzător atribuțiile prevăzute de lege sau nu respectă cerințele de conduită etică și profesională specifice.”

Art.111 din Legea nr.58/1998 privind activitatea bancară, republicată:

„Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă, poate hotărî măsuri de instituire a supravegherii speciale și de administrare specială a băncilor.”

Art.112-114 din Legea nr.58/1998 privind activitatea bancară, republicată:

„ART. 112

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României poate hotărî măsuri de instituire a supravegherii speciale a băncilor, persoane juridice române, pentru încălcarea legii sau a reglementărilor emise de Banca Națională a României, constatată în urma efectuării acțiunilor de supraveghere și/sau a analizei raportărilor băncilor, precum și în cazul constatării unei situații financiare precare.

Supravegherea specială se asigură printr-o comisie instituită în acest scop, formată din maximum 7 specialiști din cadrul Băncii Naționale a României, dintre care unul va îndeplini funcția de președinte al comisiei și unul, pe cea de vicepreședinte al acesteia.

ART. 113

Atribuțiile acestei comisii se stabilesc de Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României și se referă, în principal, la:

- a) urmărirea modului în care conducerea băncii acționează pentru stabilirea și aplicarea măsurilor necesare remedierii deficiențelor înscrise în actul de control întocmit de organele de inspecție ale Băncii Naționale a României;
- b) suspendarea sau desființarea unor acte de decizie ale organelor statutare ale băncii, contrare reglementărilor prudențiale sau care conduc la deteriorarea situației financiare a băncii;
- c) formularea de solicitări privind modificarea/completarea reglementărilor proprii ale băncii;
- d) limitarea și/sau suspendarea unor activități și operațiuni bancare pe o anumită perioadă;
- e) orice alte măsuri care se consideră necesare pentru remedierea situației băncii;
- f) formularea de propuneri către Banca Națională a României de aplicare a sancțiunilor și/sau a măsurilor de remediere prevăzute de lege, în situația în care conducerea băncii nu respectă măsurile dispuse de comisie.

Comisia de supraveghere specială nu se substituie conducerii băncii în ceea ce privește coordonarea activității zilnice și competența de a angaja banca. Răspunderea pentru legalitatea, realitatea, exactitatea și oportunitatea operațiunilor efectuate și a documentelor întocmite de bancă revine exclusiv organelor statutare de conducere și/sau persoanelor care întocmesc și semnează documentele în cauză, potrivit atribuțiilor și competențelor acestora.

În perioada exercitării supravegherii speciale, adunarea generală a acționarilor, consiliul de administrație și conducătorii băncii nu pot hotărî măsuri contrare celor dispuse de comisia de supraveghere specială.

Membrii comisiei de supraveghere specială au acces la toate documentele și registrele băncii, fiind obligați să păstreze secretul privind operațiunile bancare.

ART. 114

Comisia de supraveghere specială prezintă rapoarte periodice Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României asupra situației băncii.

În funcție de concluziile rezultate din aceste rapoarte, Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României hotărăște asupra încetării sau continuării supravegherii speciale, fără a se depăși însă o perioadă mai mare de 120 de zile de la instituirea măsurii de supraveghere specială.

În cazul în care în activitatea băncii se constată în continuare deficiențe grave, Banca Națională a României poate hotărî, de la caz la caz, instituirea măsurii de administrare specială a băncii sau adoptarea altor măsuri prevăzute de lege, inclusiv retragerea autorizației.”

Art.115 din Legea nr.58/1998 privind activitatea bancară, republicată:

„Banca Națională a României poate decide instituirea măsurii de administrare specială asupra unei bănci, persoană juridică română, inclusiv asupra sediilor sale secundare din România și din străinătate. Măsura administrării speciale se poate dispune în cazurile în care:

a) măsurile de supraveghere specială nu au dat rezultate într-o perioadă de până la 120 de zile;

b) indicatorul de solvabilitate, calculat în conformitate cu reglementările Băncii Naționale a României în raport cu fondurile proprii, se situează la un nivel care nu depășește jumătate din nivelul minim prevăzut de aceste reglementări;

c) banca a încălcat în mod repetat prevederile legii și/sau ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia;

d) banca nu mai are nici un conducător și nici un administrator.”

Art.128 alin.1 din Legea nr.58/1998 privind activitatea bancară, republicată:

„Dacă Banca Națională a României constată, pe baza rapoartelor administratorului special, că banca la care s-a instituit administrarea specială s-a redresat din punct de vedere financiar și se încadrează în cerințele prudențiale stabilite de prezenta lege și de reglementările emise în aplicarea acesteia sau, după caz, au fost numiți și aprobați noii conducători și administratori ai băncii, Banca Națională a României poate hotărî încetarea administrării speciale și reluarea activității băncii sub controlul organelor sale statutare.”

Art.129 din Legea nr.58/1998 privind activitatea bancară, republicată:

„În cazul în care Banca Națională a României constată că redresarea financiară a instituției de credit nu este posibilă, aceasta hotărăște retragerea autorizației instituției de credit și sesizarea instanței competente în vederea declanșării procedurii falimentului.”

Art.34 alin.2 din Legea contabilității nr.82/1991, republicată:

„(2) În intelesul prezentei legi, prin persoane juridice de interes public se intelege: societatile ale caror valori mobiliare sunt admise la tranzactionare pe o piata reglementata; institutiile de credit; institutiile financiare nebankare, definite potrivit reglementarilor legale, inscrite in Registrul general; institutiile de plata si institutiile emitente de moneda electronica, definite potrivit legii, care acorda credite legate de serviciile de plata si a caror activitate este limitata la prestarea de servicii de plata, respectiv emitere de moneda electronica si prestare de servicii de plata; societatile de asigurare, asigurare-reasigurare si de reasigurare; fondurile de pensii administrate privat, fondurile de pensii facultative si administratorii acestora; societatile de servicii de investitii financiare, societatile de administrare a investitiilor, organismele de plasament colectiv, depozitari centrali, casele de compensare, contraparti centrale si operatori de piata/sistem autorizati/avizati de Autoritatea de Supraveghere Financiara; societatile/companiile nationale; societatile cu capital integral sau majoritar de stat; regiile autonome.”

2. Prezentarea jurisprudenței propriiei instanțe:

În jurisprudența Curții de Apel București, nu au fost identificate hotărâri în care să fi fost analizată calitatea funcționarului bancar, angajat al unei societăți bancare cu capital integral

privat, autorizată și aflată sub supravegherea Băncii Naționale a României, din perspectiva dispozițiilor art.175 alin.2 din Codul penal.

3. Opinia motivată a completului de judecată

Dispozițiile art.175 alin.2 din Codul penal asimilează funcționarului public și persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public.

Așadar, pentru ca o persoană să facă parte din această categorie este necesară întrunirea, în mod cumulativ, a două cerințe obligatorii: să exercite un serviciu de interes public și să fie investită cu îndeplinirea respectivului serviciu public de către o autoritate publică sau să exercite serviciul de interes public sub controlul ori supravegherea unei autorități publice.

Analiza îndeplinirii primei cerințe, care vizează sfera atribuțiilor persoanei, se face ținând seama de definiția dată serviciului de interes public în doctrina de drept administrativ. Altfel spus, trebuie observat dacă, prin realizarea serviciului, se urmărește satisfacerea unor nevoi de interes general și dacă se relevă, în mod direct sau indirect, o autoritate publică.

De asemenea, noțiunea de „serviciu public” desemnează fie o formă de activitate prestată în folosul interesului public, fie o subdiviziune a unei instituții din administrația internă împărțită pe secții, servicii etc.

Din categoria serviciilor de interes public fac parte acele entități care, prin activitatea pe care o desfășoară, sunt chemate să satisfacă anumite interese generale ale membrilor societății.

Cu referire la cea de-a doua condiție, care privește relația persoanei ce realizează serviciul public cu autoritățile publice, aceasta este îndeplinită, alternativ, dacă investiția pentru îndeplinirea serviciului s-a făcut de către o autoritate publică ori dacă activitatea persoanei este supusă controlului sau supravegherii unei autorități publice, indiferent de modalitatea de investire.

Prin investiția pentru realizarea unui serviciu public se înțelege fie acordarea de către o autoritate a calității din care derivă obligația de a realiza respectivul serviciu, fie încredințarea realizării serviciului de interes public printr-o decizie a autorității.

Din perspectiva acestor considerente, Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin Decizia nr.20 din 29 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.766 din 22 octombrie 2014, a stabilit că *„sunt incluși în categoria funcționarilor publici asimilați, potrivit art.175 alin.2 din Codul penal, particularii care primesc gestiunea unui serviciu public național sau local, economic sau socio-cultural, devenind, astfel, de utilitate publică. Este vorba despre subiecți care își desfășoară activitatea în cadrul persoanelor juridice de drept privat cu scop lucrativ: societăți comerciale care, prin intermediul contractelor administrative, valorifică, în interesul colectivității, naționale sau locale, după caz, bunurile și serviciile publice.”*

Pentru a stabili dacă o bancă (societate bancară pe acțiuni, înființată în condițiile Legii nr.58/1998 privind activitatea bancară, republicată) este o persoană juridică de interes public nu este determinantă natura capitalului său social (public, privat sau mixt), ci specificul activității desfășurate de aceasta și măsura în care respectiva activitate poate fi asimilată unui serviciu public. Aceasta deoarece noțiunea de persoană de interes public, desemnează, în genere, acea persoană juridică de drept privat, autorizată de o autoritate publică să desfășoare un serviciu public, aflându-se sub supravegherea și controlul unei autorități publice.

Sub acest aspect, din economia reglementărilor legale care guvernează activitatea bancară în România (Legea nr.58/1998 republicată) reiese că băncile reprezintă instituții de credit a căror funcționare este permisă doar în urma autorizării de către Banca Națională a României și numai în limitele acestei autorizații, natura activităților și serviciilor pe care acestea sunt autorizate să le presteze fiind destinată să servească satisfacerii unor interese de ordin general. De asemenea, potrivit aceluiași reglementări, în activitatea lor, băncile se supun reglementărilor și ordinelor emise de Banca Națională a României, date în aplicarea legislației privind politica monetară, de credit, valutară, de plăți, de asigurare a prudenței bancare și de supraveghere bancară și orice modificare în situația băncii este supusă aprobării Băncii Naționale a României, în condițiile stabilite de aceasta prin reglementări specifice. Dreptul de dispoziție cu privire la retragerea autorizației de funcționare aparține tot Băncii Naționale a României, care poate proceda în acest sens, între altele, și atunci când apreciază că menținerea autorizației băncii periclitează interesele deponenților și ale altor creditori ai băncii, prin aceea că banca nu mai posedă suficiente fonduri proprii pentru desfășurarea în condiții normale a activității sau există elemente care conduc la concluzia că într-un termen scurt banca nu își va mai putea îndeplini obligațiile către deponenți sau către alți creditori. Totodată, în scopul protejării intereselor deponenților și al asigurării stabilității și viabilității întregului sistem bancar, Banca Națională a României asigură supravegherea prudențială a băncilor autorizate să desfășoare activitate pe teritoriul României, prin stabilirea unor norme și indicatori de prudență bancară, urmărirea respectării acestora și a altor cerințe prevăzute de lege și de reglementările aplicabile, impunerea măsurilor necesare și aplicarea de sancțiuni, în vederea prevenirii și limitării riscurilor specifice activității bancare, obiectiv în vederea realizării căruia băncile sunt obligate să prezinte Băncii Naționale a României situațiile lor financiare constând în elemente ale bilanțului contabil, precum și alte date cerute de Banca Națională a României, la termenele și în forma stabilite prin reglementări și să permită personalului Băncii Naționale a României și auditorilor financiari, numiți de aceasta, care efectuează inspecția, să le examineze evidențele, conturile și operațiunile și să furnizeze toate documentele și informațiile legate de administrarea, controlul intern și operațiunile băncii, astfel cum vor fi solicitate de către aceștia. Nu în ultimul rând, cadrul normativ care reglementează activitatea bancară în România, mai stabilește și că Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă, poate hotărî, în cazuri expres prevăzute de lege, măsuri de instituire a supravegherii speciale și, apoi, de administrare specială a băncilor, iar dacă, în final, constată că redresarea financiară a instituției de credit nu este posibilă, aceasta hotărăște retragerea autorizației instituției de credit și sesizarea instanței competente în vederea declanșării procedurii falimentului.

De altfel, recunoașterea băncilor ca fiind instituții de interes public a dobândit și o consacrare legislativă, art.34 alin.2 din Legea contabilității nr.82/1991 incluzând, în această categorie, și instituțiile de credit

Pe de altă parte, potrivit statutului său (Legea nr.312/2004), Banca Națională a României este o instituție publică independentă, al cărei obiectiv fundamental constă în asigurarea și menținerea stabilității prețurilor și are ca principale atribuții, printre altele, autorizarea, reglementarea și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, promovarea și monitorizarea bunei funcționări a sistemelor de plăți pentru asigurarea stabilității financiare. Din aceleași reglementări statutare se mai reține că în calitatea sa de autoritate de supraveghere prudențială bancară, Banca Națională a României are competența exclusivă de autorizare a instituțiilor de credit și răspunde de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit pe care le-a autorizat să opereze în România, în conformitate cu prevederile Legii nr.58/1998 privind activitatea bancară, cu modificările și completările ulterioare, sens în care, pentru asigurarea funcționării și viabilității sistemului bancar, aceasta este împuternicită: să emită reglementări, să ia măsuri

pentru impunerea respectării acestora și să aplice sancțiunile legale în cazurile de nerespectare; să controleze și să verifice, pe baza raportărilor primite și prin inspecții la fața locului, registrele, conturile și orice alte documente ale instituțiilor de credit autorizate, pe care le consideră necesare.

Cu toate că potrivit statutului său legal (art.1 din Legea nr.312/2004), Banca Națională a României este definită drept o instituție publică, totuși având în vedere importanța deosebită a acestei entități publice în cadrul politicii economico-financiare generale a statului, specificul competențelor ce-i sunt atribuite prin lege în vederea realizării obiectivului său fundamental, constând în asigurarea și menținerea stabilității prețurilor, Banca Națională a României fiind singurul organism din România care are atribuții privitoare la elaborarea și aplicarea politicii monetare și a politicii de curs de schimb, la autorizarea, reglementarea și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, la promovarea și monitorizarea bunei funcționări a sistemelor de plăți pentru asigurarea stabilității financiare, la emiterea bancnotelor și a monedelor ca mijloace legale de plată pe teritoriul României și la stabilirea regimului valutar, supravegherea respectării acestuia și administrarea rezervelor internaționale ale României, precum și eficiența mijloacelor legale ce-i sunt puse la dispoziție pentru aducerea la îndeplinire a acestor atribuții, Banca Națională a României având competența de a emite acte cu caracter normativ în domeniul bancar (regulamente, ordine, norme) a căror respectare este obligatorie de către subiecții cărora li se adresează, se poate considera că, în sensul legii penale, Banca Națională a României, ar fi o veritabilă autoritate publică ce exercită, în mod exclusiv, controlul sau supravegherea asupra băncilor, a căror autorizare de funcționare îi revine, de asemenea, în mod exclusiv.

În considerarea argumentelor anterior expuse, s-ar putea susține că funcționarul bancar, angajat al unei societăți bancare cu capital integral privat, exercită un serviciu de interes public, în cadrul unei instituții de interes public autorizată și aflată sub controlul ori supravegherea unei autorități publice (Banca Națională a României), astfel că, **în sensul legii penale, acesta ar avea calitatea de funcționar public în accepțiunea art.175 alin.2 din Codul penal.**

V. Dispozițiile completului de judecată

Față de considerentele anterior expuse, se va dispune, în temeiul art.476 alin.1 rap. la art.475 din Codul de procedură penală, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept anterior menționate.

Întrucât, pentru motivele expuse în încheierea de la termenul de judecată din data de 19 decembrie 2016, în prezenta cauză se va proceda, în mod nemijlocit, potrivit art.420 alin.4 din Codul de procedură penală, la audierea celor 10 inculpați apelanți, precum și a unui martor încuviințat la solicitarea inculpatului, se constată că nu este oportună suspendarea judecării cauzei, urmând ca aceasta să continue și, în situația finalizării sale înainte ca Înalta Curte de Casație și Justiție să se pronunțe asupra sesizării, să se dispună, la acel moment, suspendarea dezbaterilor, până la pronunțarea deciziei instanței respective, conform art.476 alin.2 teza a II-a din același cod.

PENTRU ACESTE MOTIVE D I S P U N E :

În temeiul art.476 alin.1 rap. la art.475 din Codul de procedură penală, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: **„în sensul legii penale, funcționarul bancar, angajat al unei societăți bancare cu capital integral privat, autorizată și aflată sub supravegherea Băncii**

Naționale a României, este sau nu funcționar public, în accepțiunea art.175 alin.2 din Codul penal?”.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 09 martie 2017.

PREȘEDINTE,

.....

JUDECĂTOR,

.....

GREFIER,

.....

La apelul nominal făcut în şedinţă publică s-au prezentat apelanţii inculpaţi :
– personal şi asistat de apărător ales, avocat în baza împuternicirii avocaţiale emisă de Baroul Bucureşti - Cabinet Individual, – personal şi asistat de apărător ales, avocat în baza împuternicirii avocaţiale nr. 3085848 emisă de Baroul Bucureşti - Cabinet Individual şi apărător din oficiu, avocat în baza împuternicirii avocaţiale nr. 0021030 emisă de Baroul Bucureşti - Serviciul de Asistenţă Juridică, – personal şi asistat de apărător ales, avocat în baza împuternicirii avocaţiale nr. 1192328 emisă de Baroul Bucureşti - Cabinet Individual şi apărător din oficiu, avocat în baza împuternicirii avocaţiale nr. 0021033 emisă de Baroul Bucureşti - Serviciul de Asistenţă Juridică, – personal şi asistat de apărător ales, avocat în baza împuternicirii avocaţiale nr. 3006072 emisă de Baroul Bucureşti - Cabinet Individual, – personal şi asistat de apărător ales şi apărător din oficiu, avocat în baza împuternicirii avocaţiale nr. 0021031 emisă de Baroul Bucureşti - Serviciul de Asistenţă Juridică, – personal şi asistat de apărător ales, avocat în baza împuternicirii avocaţiale nr. 3085835 emisă de Baroul Bucureşti - Cabinet Individual şi apărător din oficiu, avocat în baza împuternicirii avocaţiale nr. 0021031 emisă de Baroul Bucureşti - Serviciul de Asistenţă Juridică, – personal şi asistat de apărător din oficiu, avocat în baza împuternicirii avocaţiale nr. 0021032 emisă de Baroul Bucureşti - Serviciul de Asistenţă Juridică, – personal şi asistat de apărători aleşi, avocat în baza împuternicirii avocaţiale nr. 2630544 emisă de Baroul Bucureşti - Cabinet Individual şi avocat în baza împuternicirii avocaţiale nr. 480 emisă de Baroul Braşov - Cabinet Individual şi apărător din oficiu, avocat în baza împuternicirii avocaţiale nr. 0021033 emisă de Baroul Bucureşti - Serviciul de Asistenţă Juridică, apelantele părţi civile – prin consilier juridic, – prin consilier juridic conform împuternicirii nr. 1215/25.10.2016, lipsind apelanţii inculpaţi – pentru care au răspuns apărător ales, avocat în baza împuternicirii avocaţiale nr. 2816032 emisă de Baroul Bucureşti - Cabinet Individual şi apărător desemnat din oficiu, – pentru care a răspuns apărător ales, avocat Iulian în baza împuternicirii avocaţiale nr. 22/2016 emisă de Baroul

Hunedoara - Cabinet Individual și apărător din oficiu, avocat în baza împuternicirii avocațiale nr. 0021032 emisă de Baroul București - Serviciul de Asistență Juridică, apelantele părți civile – **prin lichidator judiciar**,, intimatele părți civile și martorul

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează Curții că martorul a înaintat la dosar o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen, precizând că la acest moment este în imposibilitate de a se deplasa la București din cauza unor probleme de sănătate și dată fiind vârsta înaintată (70 ani).

De asemenea, mai învederează că apelantul inculpat a depus la dosar un set de înscrisuri – prin intermediul apărătorului ales, avocat

Apărătorul apelantului inculpat arată că a pregătit împreună cu inculpatul o declarație care, deși este structurată, este consistentă, de durată. Față de ora înaintată, solicită, față de faptul că există multe aspecte de lămurit, solicită acordarea unui termen pentru a se putea proceda la audierea inculpatului.

Apărătorul apelantei inculcate arată că aceasta a stat în sala de judecată până în jurul orei 16:00, dar a fost nevoită să plece, dată fiind starea de sănătate precară. Solicită acordarea unui termen, dar fiind faptul că aceasta dorește să fie audiată și dorește să fie prezentă și la declarațiile coinculpților.

Apărătorii celorlalți apelanți inculpați, având cuvântul pe rând, arată că sunt de acord cu amânarea cauzei.

Apărătorul apelantului inculpat, raportat la răspunsul primit de la DIICOT în luna ianuarie 2017, solicită a se clarifica informațiile. Arată că în ceea ce-l privește pe clientul său, a existat statut de martor protejat atât în scris – în cadrul Serviciului de protecție a martorilor, cât și statut de martor colaborator pentru o lungă perioadă de timp, întinsă pe ani de zile. Face mențiunea că inculpatul a dobândit statutul de martor înregistrat în Serviciul de protecția a martorilor în anul 2003 – prin dispoziția doamnei procuror și a fost scos din dispoziția procurorului, cel care a întocmit rechizitoriul în dosarul FNI.

Va depune la dosar extras din respectivul rechizitoriu, unde va fi regăsit ca martor, nu ca martor protejat sau ca martor ce trebuie citat la Serviciul de protecție a martorilor. Informațiile pe care le poate furniza sunt un umăr de dosar al parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, către care solicită a se reveni cu adresă pentru a se comunica dacă fie în cauza FNI – respectiv nr., fie în alte cauze inculpatul a beneficiat de statutul de martor protejat.

În subsidiar, solicită audierea în calitate de martor a lui - fost director al Direcției Cercetări Penale din cadrul IGPR, actualmente avocat, fiind cel care a făcut propunerea către procurorul de introducere a apelantului în Serviciul de protecție a martorilor. Solicitarea sa nu ține numai de o cauză de atenuare a unei eventuale pedepse, ci vizează în primul rând sinceritatea inculpatului, dar și modalitatea în care și instanța trebuie să se convingă de onestitatea afirmațiilor sale și de realitatea colaborării acestuia cu instituțiile statului. Dorește să dovedească faptul că în cauza FNI s-au obținut toate informațiile de la martorul, care avea un statut protejat la acel moment și când nu a mai fost necesar, a fost scos din respectivul program din dispoziția procurorului

Apelantul inculpat, având cuvântul, arată că este nevinovat și astfel, nu a înțeles să invoce diverse prevederi din lege ce erau în favoarea sa la data respectivă. Avându-se în vedere procedurile existente la Oficiului Național pentru protecția martorilor și legislația în vigoare la data respectivă, nu i se remitea nici un document, acesta fiind motivul pentru care nu deține nici un document, astfel că nu are nici un exemplar de pe ordonanța de introducere în program, nu are nici un înscris care să conțină cauzele și nici alte detalii. Sunt multe persoane care cunosc această realitate, i se făcea o evaluare psihologică periodică – la 6 luni sau un an -, erau ofițeri care îi comunicau dispozitivul de protecție și modul în care să apeleze și în ce sistem să apeleze în caz ca se află în pericol. Este în posesia unui proces-verbal în care este menționat numărul de dosar și o listă de documente predate la

Parchet la acel moment. În continuare, susține că în perioada 2003 – 2012 a știut că este inclus în Programul Național pentru protecția martorilor, a avut făcute instructaje în acest sens, deplasările sale la Tribunal și la Parchetul General să făceau cu însoțitori, nu cunoaște numele ofițerilor de la Oficiul Național pentru protecția martorilor care s-au ocupat de cazul său și nu știe dacă acel oficiu, prin prevederile legale existente, poate da relații cu privire la acest lucru, fără permisiunea unui procuror.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, apreciază că adresa solicitată nu este utilă cauzei, dacă ar fi existat această calitate, inculpatul avea posibilitatea ca timp de 4 ani – cât a existat judecata în fond – să depună la dosar astfel de dovezi.

De asemenea, consideră că nu este utilă cauzei nici audierea în calitate de martor a numitului întrucât teza probatorie este aceeași.

În ceea ce privește solicitările de audiere a inculpaților la un termen următor, arată că nu se opune.

În ceea ce privește lipsa martorului, solicită amânarea cauzei și a se dispune citarea acestuia în vederea audierii la termenul următor.

Reprezentantul apelantei părți civile depune la dosar un document emis de Oficiul Național al Registrului Comerțului din care rezultă că partea civilă este radiată.

Apărătorii celorlalți apelanți inculpați și reprezentanții apelantelor părți civile și, având cuvântul pe rând, arată că sunt de acord cu solicitările formulate.

Curtea pune în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu o întrebare preliminară care vizează următorul aspect : *În sensul legii penale, dacă un funcționar, angajat al unei instituții de credit cu capital integral privat este funcționar public în accepțiunea art. 175 alin. 2 Cod penal ?*

Apărătorul apelantului inculpat, având cuvântul, arată că sunt îndeplinite disp. art. 475 Cod procedură penală raportat inclusiv la motivele proprii de apel, apreciază că este o chestiune esențială pentru dezlegarea cauzei și este clar că trebuie clarificată calitatea și incidența disp. art. 308 Cod penal cu privire la calitatea sau nu de funcționar public față de președintele unei instituții bancare. Față de aceste aspecte, solicită sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Apărătorul apelantului inculpat, având cuvântul, arată că este de acord cu concluziile antevorbitorului său, cu atât mai mult cu cât această problemă de drept a fost invocată în motivele de apel proprii.

Apărătorul apelantului inculpat consideră că această sesizare are legătură cu soluționarea cauzei, este pertinentă și dezleagă anumite probleme și se va stabili și încadrarea juridică în raport de dezlegarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție. Mai mult decât atât, în recursul în interesul legii ce se află în curs de judecată la Înalta Curte de Casație și Justiție, soluția ce va fi dată nu va fi relevantă în prezenta cauză pentru că în speță este vorba despre o altă situație de fapt.

Apărătorii celorlalți apelanți inculpați și reprezentanții apelantelor părți civile și, având cuvântul pe rând, arată că sunt de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, opinează că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile întrucât apreciază că nu suntem în prezența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei, opinia Pachetului fiind aceea că în speță sunt aplicabile disp. art. 175 alin. 2 Cod penal, având în vedere că s-a aflat întotdeauna sub supravegherea

CURTEA,

În ceea ce privește aspectul pus în discuția părților, în sensul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu întrebarea preliminară care vizează următorul aspect : „În sensul legii

penale, dacă un funcționar, angajat al unei instituții de credit cu capital integral privat este funcționar public în accepțiunea art. 175 alin. 2 Cod penal ?” , se va pronunța LA o dată ulterioară.

După deliberare, având în vedere solicitarea deja încuviințată pentru apelantul inculpat, va emite adresă către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în sensul celor solicitate de către apărătorul acestuia, cu indicarea datelor menționate la acest termen de judecată.

În ceea ce privește solicitarea de audiere a martorului, o va respinge ca nerelevantă, având în vedere că aceste împrejurări trebuie dovedite prin înscrisuri.

Față de lipsa martorului și față de necesitatea unei audieri concomitente, în sensul ca apelanții inculpați să fie prezenți și să asiste la audierea celorlalți inculpați din cauză, va acorda un nou termen, astfel că,

DISPUNE

Respinge cererea apelantului inculpat privind audierea martorului

Stabilește data pronunțării asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 2 martie 2017.

Amână cauza și acordă termen la data de **23 martie 2017 – ora 12,00 - Sala P.55**, pentru când se vor cita părțile care nu au termen în cunoștință.

De asemenea, se va cita martorul ca în precedent.

Se va emite adresă către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea comunicării de relații referitor la incidența în ceea ce-l privește pe apelantul inculpat a dispozițiilor art.19 din Legea nr.682/2002, cu indicarea numărului dosarului de urmărire penală nr. 321/P/2012 (FNI).

Pronunțată în ședință publică azi, 23 februarie 2017.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

ÎNCHIEIERE

Ședința publică de la 2 martie 2017

CURTEA,

Având nevoie de timp pentru a delibera,

DISPUNE

Amână pronunțarea la 9 martie 2017.

Pronunțată în ședință publică azi, 2 martie 2017.

PREȘEDINTE,

GREFIER,